

BİNBİR ROMAN

Cilt: 4 - Sayı: 96 - 25 Kuruş

15 - Mart - Çarşamba - 1950

PAOLO'NUN SORUSUNA HAFİF BİR ÇİĞLİK CEVAP VERDİ. VE O YUMUŞAK VÜCUT PAOLO'NUN KOLLARI ARASINDA ÇİRPİN- MAYA BAŞLADI.

ARADIĞIM KADIN

4/1

PAOLO İŞİĞİ YAKTI. KARŞISINDA KORKUDAN SAPSARI OLMUŞ VE SOLUYAN MATİLDE'Yİ GÖRDÜ. SİZ.. BENİM YA. TAĞIMDA..

ÇOK MÜTEESSİRİM ANA BU YATAK BENİM. SENELERDENBERİ İÇİN. DE RÜYA GÖRÜRÜM. FAKAT EN GÜZELİ BU GECEKİDİ..

MATİLDE HAYRETLE ET. RAFINA BAKINDI. BURASI KENDİ ODASI DEĞİLDİ.

OH! BURASI BENİM ODAIM DEĞİLMİŞ

PAOLO SEN BİR KAHKAHA ATTI.

HAKKIMDA FENA DÜŞÜNMEZ. SİNİZ SANIYO-

ODANIZI NA- SİL ŞAŞIRDINIZ? HAYDI UTANMA. YINIZ CANIM..

İŞİKLİ DEĞİLDİ DE...

RUM. ODA- MI ŞAŞIR- MIŞIM.. SİZİNKİ BU AKŞAM

EYET UMUMİYETLE KİTAP OKURUM..

BENİM ODAIM SİZİNKİDEN BİR EVEL.. BABANIZIN BACAĞI AĞRIYORDU. İĞNE YAPTIM. GE- Rİ DÖNERKEN İLK KARANLIK ODAYA GİR- DİM. MEĞER SİZ ER- KEN UYUMUŞSUNUZ AFFEDERSİNİZ.. Sİ- Zİ RAHATSIZ ET- TIM.

96/1

DEMİK KÜTÜPHANENİN
IŞIĞINI YANAR BIRAKMI-
ŞIM. SİZİ DE FAŞİR.
TAN BU OLMUŞ İŞTE.

ARTIK MESELE AY-
DINLANDIĞI İÇİN İKİ-
Sİ NEŞ'EYLE GÜLDÜ-
LER.

PAOLO TATLI BİR SESLE ARKA-
SINDAN SESLENDİ.

PENBE SİZE NE KADAR
YARASMIŞ MATİLDE! E-
ĞER PORTRİ YAPMASINI
BİLSEYDİM. SİZİN BİR RES-
MİNİZİ YAPARDIM.

GECENİZ HAYIRLI OL-
SUN EFENDİM..

MATİLDE

EFENDİM.

MATİLDE!
BABAMİ TEDAVİ ET-
TİĞİNİZ GİBİ BENİ DE TEDA-
Vİ EDİN.. BURAM AĞIRIYOR

İKİ ŞEYİ UNUTUYORSUNUZ
PAOLO.. BİRİNCİSİ ARKAMDA
SECELİK OLDUĞUNU İKİNCİ DE
BABANIZIN HAKİKATEN HAS-
TA OLDUĞUNU..

PAOLO HASTA
TAKLİDİ YAPTI.

EĞER SEBEP YALNIZ BU
İSE.. İŞTE BEN DE HAS-
TAYIM. KALBİMDE BİR AĞ-
RI VAR MATİLDE. LÜTFEN
BİR ELİNİ BANA VAR.

İŞTE ELİM.. KRİ-
ZİNİZ GEÇTİ Mİ?
GÜZELLİĞİNİZ
KARŞISINDA
EVET..

BİRDENBİRE
PAOLO KIZIN
ELİNİ ÖPTÜ.

SINYOR
PAOLO!
GİLDİRDİNİZ
Mİ SİZ?

AFFET BENİ
MATİLDE.. SANA
SÖYLEMEM LÂZİM..
BEN ÖYLE ŞATAFAT-
LI ŞEYLER SÖYLEME.
SİNİ BİLMEM AMA
MESELENİN ÖZÜ ŞU:
SİZİ SEVİYORUM.
BUNA MÂNİ OLMAK
İÇİN ÇOK ÇALIŞTIM.

ARKASI
VAR

İlanat ajanı Fred Lantrey, biraz dedi kodu yapmak için yazıhane komşusu Sam Bernstein'in odasına uğramıştı.

Bir müddet, gayrimenkul fiatlarındaki yükselişten bahsettiler ve tam yeni bir mevzu geçmek üzere idiler ki sözleri yarıda kaldı. Çünkü kapı vurulmuş ve içeriye Fred'in, Sam'in bürosunda ilk defa gördüğü sarışın bir dilber girmişti.

Güzel kız ciddî bir sesle : «Başka bir emriniz var mı, Mr. Bernstein?» diye sordu.

Sara : «Hayır. Suzie, dedi. Saat de beşi geçiyor. Artık gidebilirsin.»

«Teşekkür ederim, Mr. Bernstein.»

Kız odadan çıkar çıkmaz Fred hemen atıldı : «Yeni daktilon mu bu?»

Sam : «Evet, diye izah etti. Lucy'ye yol vermek mecburiyetinde kalınca onun yerine Suzi'yi buldum. Gerçi öteki yazıhazemin direği idi ama daha fazla tahammül edemedim işte...»

«Lucy'yi kovmanın sebebi neydi?»

Sam : «Uzun sürer ama mademki sordun, anlatayım, dedi. Karım da bu akşam yediden evvel eve dönmiyeceğini biliyor zaten.

«Lucy ile ilk karşılaştığımız zaman o, onyedî yaşlarında, ticaret mektebini yeni bitirmiş küçük bir kızdı. Buraya gelerek kendisine bir iş vermem için yalvardı ve nihayet beni kandırmaya muvaffak oldu. Çok geçmeden de tamamiyle değişerek beni hayretler içinde bıraktı. Kısa bir zaman içinde vazifesine tasavvur edemeyeceğim kadar büyük bir hızla bağlanmıştı. Sabahleyin saat yedide buraya gelmiş oluyor ve akşamın yedisine kadar bilâfasıla çalışıyordu. Böylece, her gün tam on iki saat kafa yorup, dirsek çürüterek bir sene zarfında bütün işlerimi tamamiyle kavradı.»

Sam bir sigara yakarak birkaç derin nefes çekti. Gözlerini yarı aralamış, düşünüyordu.

Fred : «Devam et, diye rica etti. Hikâyenin sonunu çok merak ediyorum.»

«Ben hayatımda bu kadar haris insan görmemişim, azizim. Her sabah masaların üzerini kendi elleriyle cilâlıyor, kapının camında gördüğü bir kaç toz zerresi odacıyı tepeden tırnağa kadar kalaylamasına sebep oluyordu. Lüzumsuz kâğıtları çöp sepetine değil de yere attığım için bir kaç kere beni bile azarladı. Bak, işte şimdi de döşemenin üzerinde buruşturulmuş kâğıtlar var, fakat ben yeni kâtibemden çok memnunum ve rahat rahat nefes alabiliyorum hiç olmazsa. Lucy bunlarla da kalmayıp üstüme başıma dahi karışmaya başlamıştı. Yazıhaneye gelirken lâcivert yerine gri renkli elbiseler giymemi istiyor ve sanki bir vazoymuşum gibi sabahları odadan içeri girer girmez yakama bir karanfil iştirirmeden duramıyordu. Hele paltomun küçük cebine, onu dinleyip beyaz bir mendil sokmadığım için bana darlığını hâlâ bir türlü unutamıyorum.

«Fakat makinede yazı yazarken hârikaydı doğrusu. Ne kadar çabuk konuşsam konuşayım, söylediklerimi bir kelime bile atlamadan lâğıda geçirirdi.»

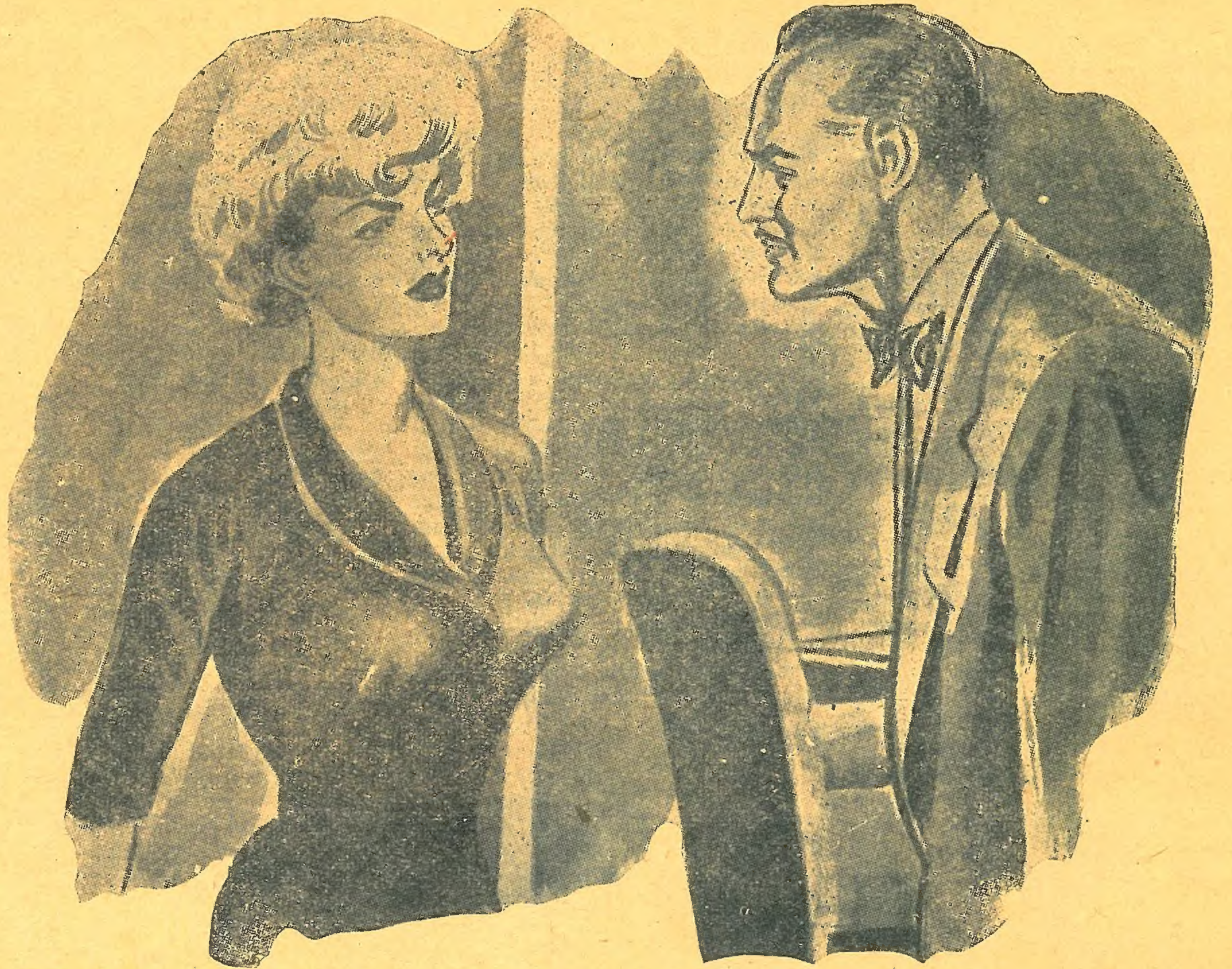
Fred baştan aşağı dikkat kesilmiş, dinliyordu. Sam, döner koltuğuna biraz daha yerleşti ve sigarasını tazeledi.

«Bütün müşterilerim ve arkadaşlarım böyle bir kâtibeye sahip oluşumdan ötürü beni canı yürekten tebrik ediyorlardı. Hakları da yok değildi. Lucy onları büyük bir nezaketle kabul edip işlerini şayanı hayret bir çabuklukla görüverirdi çünkü. Adabı muâşeret kaidelerine daima ve en ince teferruatına kadar riayet eder, yüzünde sabit bir tebessüm olduğu halde makine gibi çalışırdı.

«Derken senin de gayet iyi bildiğin buhranlı günler başladı. Hepimiz suratımızı asıp sabahtan akşama kadar kötü kötü düşünürken, onun enerjisinden ve neşesi' len hiç, ama hiç kaybetmemiş ol-

Kovulan Kâtib e

Nakleden: Semih DEMIRCI

Lucy bunlarla da kalmayıp, üstüme başıma da karışmağa başlamıştı. Gri elbise giymemi istiyordu.

masına hayret ederdim. Vaziyetin vaha-teker teker hâkimi ziyaret etmeğe başlâmetini gayet iyi idrak ettiği halde maneviyatını zerre kadar bozmadan işiyle

meşgul olur ve tatlı bakışları ile beni de avutmak isterdi âdeta...»

Sam Bernstein durdu ve gene sönen sigarasını yaktı. Küçük gri gözleri, içle-

rinde şimşekler çakarak parlıyorlardı.

«Günün birinde iflâs ettim, Fred'ciğim. Alacaklılar haklarını aramak için mışlardı. Her şeyimi, hattâ sırtımdaki gömleği bile elden çıkarmak üzereydim. Tam o esnada bir mucize oldu ve Lucy gökten inme bir melek gibi imdadıma yetişerek beni kurtardı, dostum. Paralarını kanun yoluyla almak için teşebbüse giren müşterilerimle temasa geçmiş, benden habersiz, avukatlara danışmış, o büyük felâketin önüne geçmeye muvaffak olmuştu.

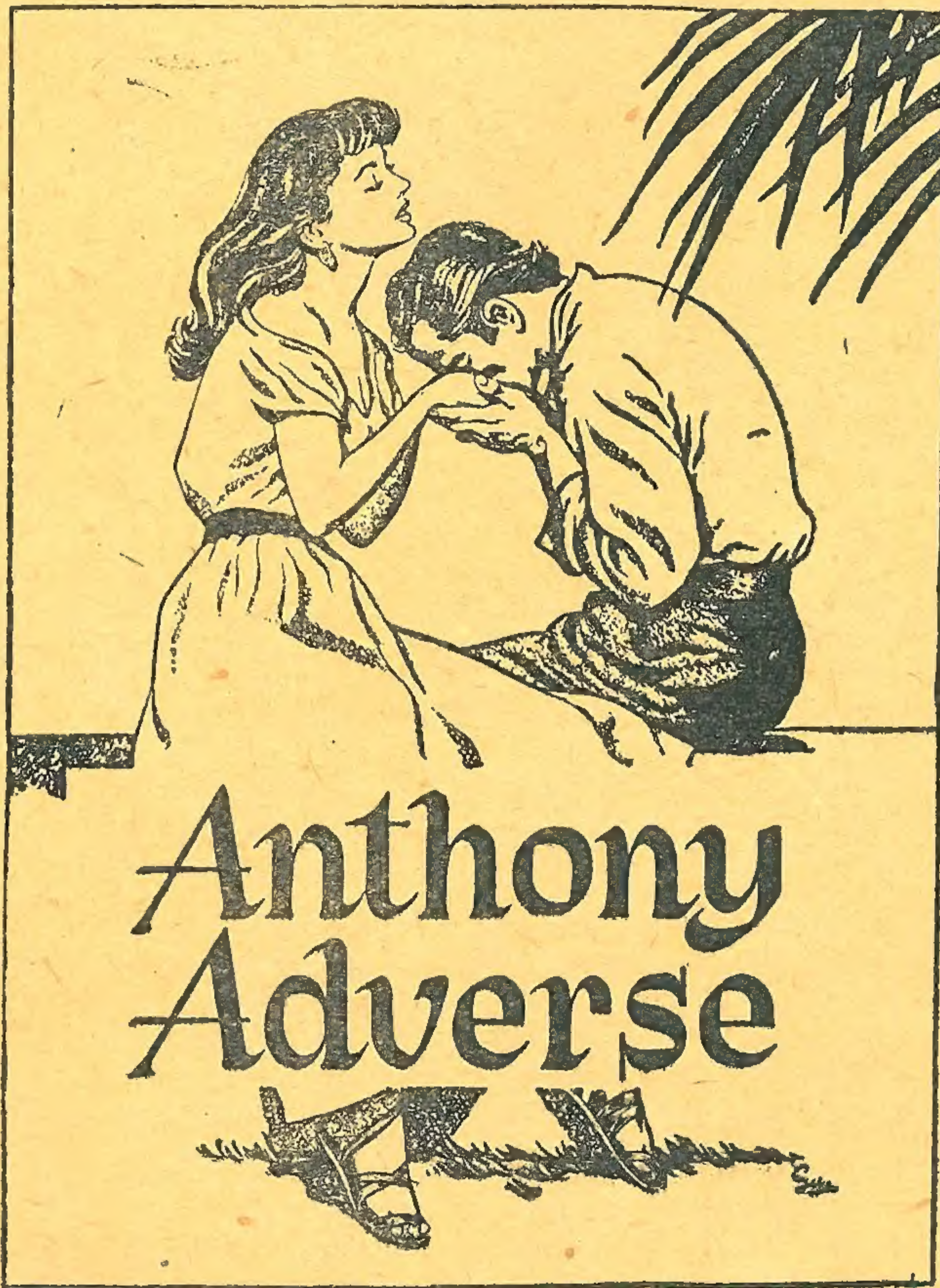
«İşlerimin tekrar yoluna girdiğini öğrendiğim günün sabahı özene bezene giyinerek yazıhaneye geldim. Sırtımda yeni diktirdiğim lâcivert bir elbise vardı. Fakat kapıdan ayağımı atar atmaz Lucy'nin sinirli sesi ile karşılaşarak olduğum yerde donakaldım. Kız : 'Bu rengin sana hiç yakışmadığını hâlâ öğrenemedin mi, Sam Bernstein?' diye bağıırıyordu. Seni daima gri elbisenle görmek istediğimi daha kaç defa söylemem lâzım acaba?...»

«Bir anda kendimi öğretmenin iskemlesine iğne yerleştiren yaramaz çocuklar gibi suçlu hissettim ve öğleden sonra da onu kovdum.»

Bir müddet ikisi de hiç konuşmadan durdular. Fred gözlerini, bir zamanlar Lucy'nin işgal ettiği masaya dikerek dalmıştı. «Bunu neden yaptığını bir türlü anlayamadım, Sam.» diye mırıldandı.

Sam Bernstein sigarasını söndürdü ve saatine baktı.

«Artık gitmem lâzım Fred, dedi. Lucy tam yedide beni bekleyecekti.»

Anthony Adverse

İKİNCİ ve SON CİLDİ
PEK YAKINDA ÇIKIYOR!

Aşk ve Macera Romanı: 1

I
“Sevgili Ronni! İtalyadan yeni döndük. Babam, sizin istasyonda bizi karşılayacağını zannetmişti. Fakat Mister Step'ten başka kimsenin gelmemiş olduğuna şaşıktı.

Ben Mister Step'in, çok mühim bir şahsiyet olduğuna kaniim. Bilhassa yeni otomobili ehemmiyetini arttırıyor. Otomobilinin içinde neler yok: Otomatik yazı masasından tutunuz da, kütüphanesine kadar her şeyi var. Bu itibarla, otomobili bir ziynet eşyasına benzetiyorum.

Mister Step'in bana çok samimi davranmasına rağmen ondan biraz korkuyorum. Siyah, sivri sakallı suratı ve çalığa benziyen siyah kaşlarının altındaki gözleriyle, herkesi mânalı mânalı süzüyor. Bilmem, böyle tipler, hoşunuza gider mi? Benim, belki de hoşuma gidebilecektir. Zira ona, kendisinde, insanı kendine cezbeden bir kuvvet olduğu için mühim bir şahsiyettir diyorum. Fakat ondan korktuğumu da tekrarlayabilirim.

Bundan başka çok acaip bir adamla daha tanıştım, Ronni! Az konuşan bu adamı siz tanımazsınız ve karşılaşacağınızı da hiç zannetmiyorum. Babamla, Mister Step, bu adamı çok iyi tanıyorlar. Her nedense benim bu adama karşı büyük bir alâkam var. Şu anda, size ondan bahsederken, sizi karşımda hissediyorum.

“Müzelerde heykelleri bulunan muzaffer kumandanlardan hangisine benzediğini bir türlü bulamadım!”

Tuhaf değil mi? Sizi ona, yahut ta onu size benzetiyorum. Bu adam, orta çağ insanları gibi boylu boslu olduğundan karakter itibarıyla de oldukça size benziyor. Biraz fena giyinen bu adamı ilk gördüğüm zaman âdeta nefesinin duracağını zannetmiştim.

Bir gün, onu odasında ziyaret etmiştim. Tahta bir iskemle ve oturmuş, büyük ve kaba ellerini dizlerinin üzerine koymuş ve dalgın dalgın gözlerini duvara dikmiş, bakıyordu. Oraya girip, yanına kadar geldiğimi farketmedi bile. Herhalde, kendince mühim bir şeyler düşünüyordu. Kafasının, müzelerde heykelleri bulunan eski muzaffer kumandanlardan hangisine benzediğini uzun müddet düşündüm; tabii bulamadım. Zira esmer tenli ve kartala benziyen çehresi ile, arkaya taranmış kır saçları, bir aslan yeleği gibi acaip bir manzara arz ediyordu.

Yalnız bu adamın çok güzel gözleri vardı. Benim odaya girip, yanına yaklaşmış olduğumu hissetmez, o güzel gözlerini bana çevirdi ve nazikâne ayağa kalkarak

yer gösterdi.

Çok rica ederim Ronni, size bunları anlatırken bana sinirli veya yel yorgunu demeyiniz. Benim böyle çılginca hareketlerim vardır. Bunu da böyle çılginca bir hareketim olarak kabul ediniz. Zira bu adamı zihnimden bir türlü çıkaramıyorum. Bu adamın adı Ambroz Solt'tur. Zannıma göre Ambroz her nekadarda yine babamla bana takdim ettiği Yunanlı Moropulos ile beraber çalışıyorsa da babam ve Mister Step ile de ortak. Yalnız Moropulos'un asıl işinin ne olduğunu bir türlü öğrenemedim. Çünkü her ikisi de yani Moropulos ve Mister Step, işlerinin mahiyetini daima saklamaktadırlar. Babamın bu adamlarla ne gibi işlere girdiğini anlamağa çalışıyor ve nihayet boş yere üzüldüğümü sezerek bundan vazgeçiyorum. Bunlar, işlerine sizi de sokmak istiyorlar. Ama sizin ne yapacağınızı bilmiyorum. Size verilecek bu işi, ne yalan söyleyeyim, öğrenmek te istiyorum. Ronni, bugünlerde bize geliniz. Görü-

gülümsüyordu.

Mervil:

— Niçin gülüyorsunuz, Den?

Diye çıktı.

Hizmetçi kız:

— Okadar acaip bir adam ki, dedi. Bana «Belki benimle görüşmek ister» diyince, ben de «Mis Mervil'i mi kastediyorsunuz?» diye sordum. Gayet tuhaf bir tarzda «Evet Mervil'i, Beril Mervil'i kastediyorum» dedi. Sonra kendi kendine bir şeyler mırıldandı. Zannedirim ki, bu adamın aklı tamamen yerinde değil.

Beril:

— Buraya getiriniz, dedikten sonra yerine oturdu ve beklemeğe başladı.

Acaba kendisini niçin görmek

di. Ambroz, bu sözleri söyledikten sonra gözlerini bir noktaya dikti. Nihayet: Beril sessizliği bozarak: — Babam nerede ise gelir, dedi. Oturmak istemez misiniz?

Solt, düşünceli bir tavırla sandalyeye otururken, Beril de, bu adamı salona oturtmadığından dolayı, kendini beğenmiş babasına bunu nasıl izah edeceğini düşünüyordu.

Ambroz Solt belki bir işçi, yahut ta görüldüğü gibi bir usaktı. Çünkü üzerinde bulunan elbise, onun aşağı tabakadan biri olduğunu gösteriyordu. Beril:

— Babamın yanında uzun müddettenberi mi çalışıyorsunuz? diye sordu.

— Hayır... Moropulos'la Step, babanızı benden çok daha evvel tanırlar...

Beril, onun Moropulos, Step diye, kendi seviyesinde insanlarmış gibi bahsetmesini, biraz tuhaf bulmuştu. Çünkü, Ronni ile babası bile bu adamlara bilhassa Step'e hürmet gösterirler, ondan çekinirlerdi. Halbuki, bu adam, çekinmeden Step diyebiliyordu.

Solt'un bakışlarında düşmanlığa veya hileye benzer hiçbir ifade görünmeyen Beril, müsterih, hafifçe tebessüm ederek masanın üzerinde duran kitaplarından birini aldı:

— İtalyadan henüz döndük, dedi. İtalyadan henüz döndük, dedi Solt?

— Hayır, hiç bilmem.

Beril, elindeki kitabı uzatır:

— Lombardiya ve onun kültür tarihi hakkında mufassal malûmat veren bir kitaptır, dedi. Okursanız, çok memnun olursunuz.

Solt, uzatılan kitabı aldı, rastgele yapraklarını çevirdi.

Beril, onun bu haline istemiyecek gülümsüyordu. Zira bu adamı, o ana kadar bu kadar saf bir çehre ile görmemişti. Solt:

— Okuyamadım, dedi.

Beril, onun ne demek istediğini anlamadığından:

— İsterseniz, kitabı eve götürünüz, dedi.

Solt, başını kaldırdı. Kitabı Mervil'e uzattı:

— Çok teşekkür ederim, dedi. Fakat ben okumak bilmem ki. Evet okumak bilmem. Yani, kelimeleri okumağı bilmem. Rakamları okuyabilirim. Evet rakamları okumak benim için kolaydır. Üniversitede bir İngiliz lisan profesörü de böyle söylemişti. Tuhaftır. Ben okuyup yazmasını bilmemekle beraber, hesap üzerinde bir hayli uğraştım. Okumağı da öğrenmek istiyorum. Bir kitapçının, vitrinindeki kitapları seyrederken, kendimi, önünde yiyecek duran aç fakat kolları bağlı olduğu için yiyemiyen bir adama benzetirim. Kitabı, para ile başkasına okutarak dinlerim. Bu suretle çok şeyler öğrendim. Birçok büyük muharrirlerin eserlerini tanırım. Buna rağmen, yazı yazmasını bilmediğim için müteessir değilim... Çünkü kendisine mektup yazacak tek arkadaşım yoktur.

Beril, şaşırmış, verecek cevap bulamamıştı. Ambroz'a gelince, o çok mesuttu. Çünkü, senlerden beri muhayyilesinde yaşadığı insan, şimdi karşısında bulunuyor ve onunla konuşuyordu.

Beril'in açık renk saçları, ince burnu, yüzündeki ince hatlara hele kırmızı, dolgun dudakları ve yuvarlak çenesi, ona birçok mânalar ifade etmekte idi. Bilhassa gözleri... Ambroz, kızın gözlerinin rengini bir kere daha görmek için, başını kendisine çevirmesini okadar istiyordu ki... Birçok mânalar saklayan o iri gözleri doya doya seyretmeği nekadarda arzu ediyordu.

istemişti?

Ambroz Solt, elinde şapkasiyle kapının önünde durmuş ona bakıyordu. Beril, arkasını dönünce karşısında Solt'u gördü. Biraz toplanarak ayağa kalktı.

Solt, beyaz değildi. Beril bunu ancak o anda anlamış ve tiksiniye hissetmişti. Evet, teni, kapkara denemek kadar siyah, gözleri de mavi idi.

Solt tatlı bir sesle:

— İnşallah, sizi rahatsız etmedim ya Matmazel, dedi.

Bu adam, belki de bir Fransız müstemlekesi yerlilerindendi. Çünkü, çok güzel İngilizce konuşmasına rağmen, farkında olmayarak Matmazel tabirini kullanmıştı.

Beril:

— Fransız mısınız Mister Solt? diye sordu. Fakat adınız!!!

Solt, büyükçe başını sallayarak:

— Matmazel, dedi. Barbados'da doğdum. Sonra uzun seneler Martinik'teki Port de France'da yaşadım. Yeni Kaledonya'da bir Fransız müstemlekesi olan Numea'da bulundum.

Odayı derin bir sessizlik kapla-

(Arkası var)

NAT PINKERTON

ERKEN DEĞİL Mİ MİS-
TER ÇOCUK İSTEDİĞİ-
NİZ ZAMAN GÖTÜ-
RÜDÜ

İNANMIYACAKSINIZ
AMA SAHİDEN RESİM
YAPMAK İSTİYORUM. YA-
RINI SABAH
RANDEVUM VAR

SABAH SABAH
RANDEVU DOĞ-
RU SÖYLE NAT
BURADA NE
İŞİN VAR?

ŞİMDİ ANLATA-
MAM YARINAKA-
DAR SABRET CA-
NIM KENDİNE
İYİ BAK

ONUNLA ÖPÜŞTÜN. GÖR
DÜM

ÖPTÜMSE
NE OLUR?
BENİ NE
HAKLA GÖZ
LÜYORSUN?

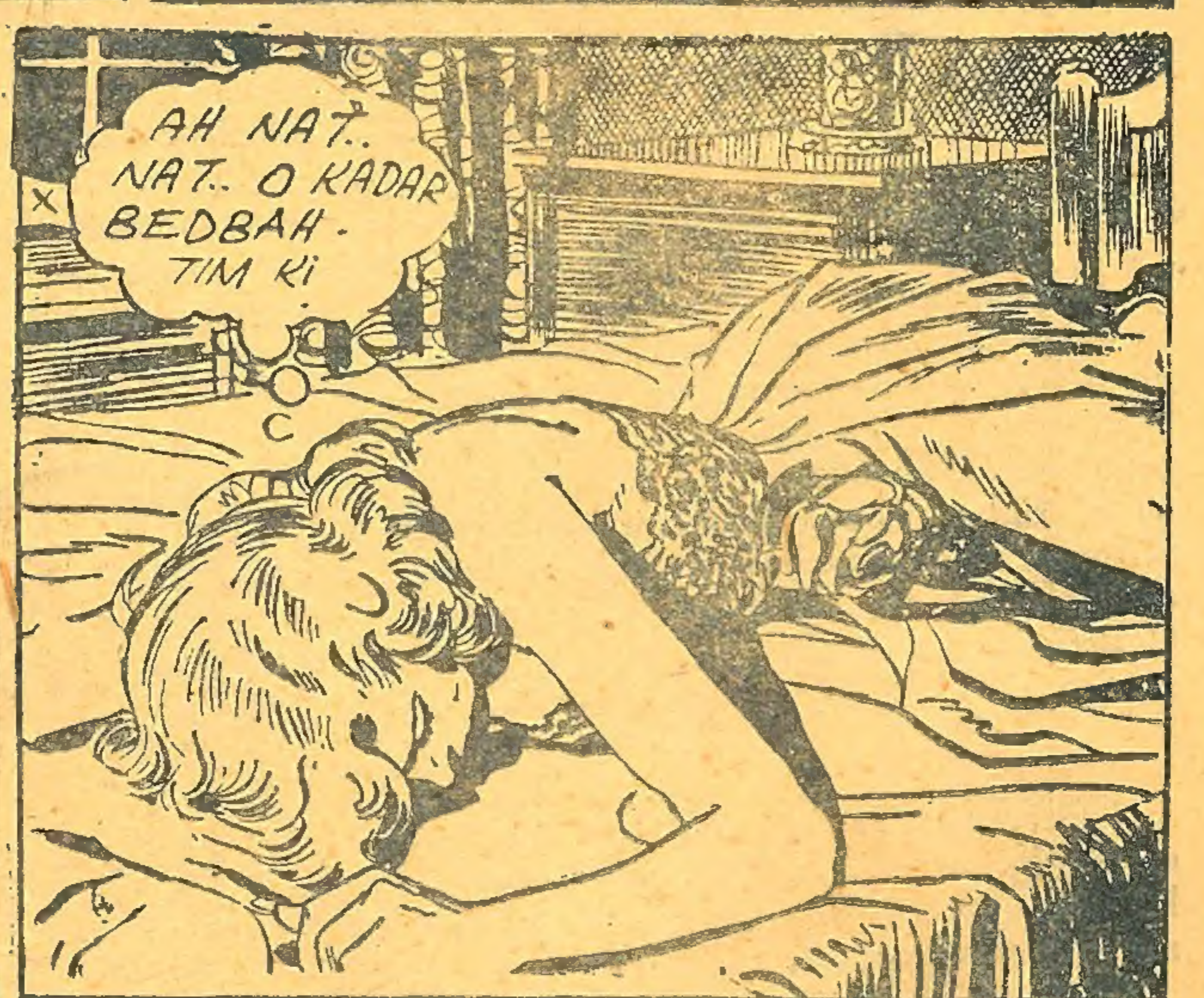
DORYAN, PINKERTON'U KISKANDI.
GİMİ İTİRAF EDERİM GALİBA HAK-
LIYIM. ONU SEVİYOR-
MUSUN?

O BE-
NİM BİLE-
CEĞİM İŞ..

İKİMİZİ BİRDEN
SEVEMEZSİN..
SANA BENİMLE
EVLENİR MİSİN
DEMİŞTİM. CE-
VAM İSTİYORUM

PEKALÂ STUART.
SENDEN ÇOK HOŞLANI-
YORUM AMA SEVMIYO-
RUM. NAT PINKERTONU
SEVİYORUM ONUN BENİ
SEVİP SEVMEDİĞİNİ BİL-
MIYORUM ACELE CEVAP
İSTİYORSUN.. HAYIR DE-
MEYE MECBU-
RUM

AH NAT..
NAT.. O KADAR
BEDBAH-
TIM KI

DEMİK
SENİ RED
DETİ HA..
HEPSİNİ
DUYDUM

BENİ
RAHAT
BIRAK..

HEM DE PINKERTON
GİBİ BİR HAFİYE İÇİN..
BÖYLE BİR VAZİYET İÇİN
DEDELERİMİZDEN BİRİ
KENDİNİ VURMUŞ. AL-
MANYADAN GETİRTTİ-
GİM TÜFEK YUKARI-
DA.

BÜ GÖZÜ
NÜ DE Mİ
ÇÜRÜTMEK
İSTİYORSUN
DİKSON..

KİM O?
BUYURUN..
BUYURUN.

96

AFFEDERSİN ANNE RAHAT
SİZ ETTİM. AMA STUART
MERAK EDİYORUM. DÜN
GECE DENBERİ GEL-
MEDİ.

OLMIYACAK
ŞEY DEĞİL.
ÖTEKİ GÖ-
ZÜN DE ÇÜ-
RÜMÜŞ. YİNE
KAVGA MI
ETTİNİZ

EYET.. DORYAN
ONU REDDEDERKEN
DÜŞLEDİM DİYE..
AMA MESELE O
DEĞİL.. TABANÇA
SINI ALMIŞ..

ARKASI VAR

AMCA-YEĞEN

Yazan: Oğuz ÖZDEŞ

«Sarışın kız, eğer tarif ettiğin gibi güzelse, derhal evlenirim!»

«Sevgili yeğenim Kemal, «Burada olup bitenlerden haber soruyorsun. Küçük bir kasabada ne olur ki? Doktorun karısı sarılık oldu. Kasabaya yeni bir kaymakam tayin edildi. Dakikalarını saat oluyor; geçip gitmek bilmiyor. Yani bununla sana ne kadar hasret olduğumu söylemek istiyorum. Üniversitedeki imtihanları bir an evvel ver de, çabuk gel olmaz mı? Gözlerinden öperim.»

Amcan
Ahmet Naim

«Hamis :

«Ticarethanenin karşısındaki eve yeni bir kiracı taşındı. Pencereden güzel bir genç kız gördüm. Ne yazık ki senin gibi yirmi beş yaşında değilim.»

Kemal son satırları okuyunca güldü. Galiba amcası bu kızı kendisi için seçmişti. Fakat onun, Bebek'te oturan sevgili, herhalde amcasının bahsettiği kızıdan çirkin değildi.

Ne olursa olsun, amcasına cevap yazmak lazımdı. Hemen küçük masasının başına oturdu.

«Sevgili Amca,

«Sizi bu mektupta ne kadar genç buldum! Ben sizin yerinizde olsam o genç kızla evlenirdim. Hiç olmazsa, oraya geldiğim vakit güzel bir yenge ile karşılaşırım.

Sizi seven yeğeniniz
Kemal

«Hamis :

Bana iki yüz lira gönderirseniz çok sevineceğim. Herhalde hayattaki yegâne varisinizin bu arzusunun kırmazsınız.

Ahmet Naim, mektubu alınca bıyıklarını sıvazlayarak güldü ve şu cevabı yazdı :

«Sevgili yeğenim,

«İki yüz lira da seni bekliyor. Şimdilik her ay gönderdiğim para ile iktifa et! Mektebini bitirip doktor olunca, sana on mislini vermeyi vaadedirim. Bir an evvel muvaffak olup gelmeni bekliyorum.

«Hamis :

«Güzel kızı her gün görüyorum. Fevkalâde gözleri var. Sesi de mükemmel. Adetâ bülbül. Güldüğü zaman odamın içi aydınlanıyor sanıyorum. Bak az kal-sın unutuyorum. Ticarethanenin bitişindeki evi satın aldım.»

Üç gün sonra zahire tüccarı Ahmet Naim, yeğeninden şu mektubu aldı.

«Sevgili amca,

«Senin gibi akıllı başında bir tüccarın kolay kolay âşık olacağını doğ-

rusu pek zannetmezdim. Genç kızın sarışın veya esmer olduğunu yazmıyorsun. «Yakında imtihanlarım bitiyor. İste-

diğim paranın on mislini hazırlamayı unutma!»

Yalnız sizi düşünen yeğeniniz

Kemal

Ahmet Naim, ellerini uğuşturdu. Ve artık her hafta mektuplaşmaya başladılar. Yeğenine verdiği cevapta, genç kızın onun sevdiği tipte, sarışın olduğunu yazıyordu. Şimdi artık isminin Cahide olduğunu da öğrenmişti. Hemen her mektubunda, Cahide'nin güzelliğinden bahsediyor, dudaklarının kırmızı, bacaklarının fevkalâde muntazam, belinin ince olduğunu yazıyordu.

Bu tarifler, Kemal'de gittikçe merak uyandırıyor. İmtihanlarını mükemmelen verdi ve nihayet bir gün, trene atlayıp amcasının bulunduğu kasabaya gitti.

Amca ile yeğen, ticarethanede konuşurlarken, Kemal'in gözleri gayri ihtiyari karşısındaki eve çevriliyordu. Fakat ortalık kararmıştı. Hiçbir şey görülmediği gibi perdeler de kapalıydı.

Yalnız, bir pencere perdesi arkasından, hafif bir gölge görünüyordu.

Yeğeni sordu :

— O, değil mi?

— Evet, o.

— Amca, sarışın kız eğer tarif ettiğiniz gibi güzelse... derhal evlenirim.

Ahmet Naim hafifçe öksürdü :

— Görüyorum ki muhayyelen çok süratli işliyor.

— Na o, kız sarışın değil mi?

— Eh! Daha doğrusu kumral.

— Ama mektuplarınızda sarışın ve ben evleneceğim.

gözlerinin de lâcivert olduğunu yazmış-tınız.

— Fakat öyle ilk bakışta değil...

— Haniya güldüğü zaman, etrafı aydınlatacak kadar inci gibi 32 dişi olduğunu söylemişsiniz.

— Öyle... öyle ama, doğrusu dişini saymadım.

Amca ile yeğen o akşam yemekten sonra odalarına çekildiler. İkisini de heyecanlı idi. Sabahı bekliyorlardı.

Kemal erkenden uyandı ve doğru pencereye koştu; perdenin arasından gözetlemeğe başladı. Karşık evin penceresinde şişman, boyalı, sarı saçlı bir kadın çiçek saksılarını suluyordu.

Amcasıyla karşılaşınca :

— Bahsettiğin kızı hâlâ göremedim, dedi. Yalnız biraz evvel pencerede şişmanca, sarışın bir hizmetçi vardı.

— O hizmetçi değil, tâ kendisi!

— Ne, o mu?

— Evet, Cahide!

Kemal yanındaki koltuğa yığıldı.

Amcası ilâve etti.

— Evlenmeye razı.

— Evlenmek mi? Ben mi? İsterse-niz beni mirasınızdan mahrum ediniz, fakat imkânı yok evlenmem. Bedbaht olurum.

Ahmet Naim keyifli bir tebessümle :

— Ben ise hayatımın en meş'ut anla-rını yaşıyorum dedi. Zira Cahide ile ben evleneceğim.

Heddiye

Nakleden: Leylâ BEKEM

— Nerede kalıyorsunuz? diye sor-du.

— Otelde. Annemle beraber. Fakat annemi bir görseniz kat'iyen annem demezsiniz. O kadar genç, o kadar güzel ki...

İki genç çarçabuk arkadaş olmuş-lardı. Muhtelif mevzular üzerinde tat-lı tatlı konuştular. Güldüler, eğlendi-ler. Vaktin nasıl geçtiğini anlamadı-lar. Yemek zamanı gelince, ertesi gün plâjda buluşmak üzere ayrıldılar.

Ertesi sabah Ann yine bir bahane ile kızını plâja yolladı. Kendisi ise o-telde kaldı.

Müteakip günlerde Ann artık sık sık baş ağrısı, yorgunluk gibi ba-hanelerle otele kapanıp kalıyordu. Kızını ise yalnız gitmesi için teşvik e-di-yordu.

Heddy ile Ted artık her gün be-raberlerdi. Yüzüyor, geziyor, eğleniyor-lardı. Heddy Ted'e âşıktı. Delikanlı hiç aşktan bahis açmamıştı. Fakat Heddy sevildiğini hissediyordu. Günler, hafta-lar, aylar geçti. Nihayet Heddy'nin an-nesi ile eve döneceği gün geldi çattı. Ann,

— Heddy yavrum yarın akşama dönüyoruz, dediği vakit Heddy'nin az daha yüreğine inecekti.

O gün öğleden sonra Ted ile bu-luştular. Heddy sevgilisine bu kötü ha-beri verince delikanlı ilk önce şöyle bir afalladı sonra Heddy'ye biraz daha yaklaşıp, kulağına fısıldadı,

— Heddy yavrum ben sensiz ne yaparım? Karım olur musun? New York'a döner dönmez evlenelim.

Ted, genç kızın saadetten ısılı ısılı yanan gözlerini görünce onu kollarının arasına alıp uzun uzun öptü.

Sonra,

— Küçük bir nişan heddiyesi! diye genç kıza bir paket uzattı.

Heddy sevinçle, çarçabuk paketi çözüp, kutuyu açtı. Mavi kadife üze-rinde yatan altın pudriyeri görünce,

— Ah Ted ne güzel! diye fısıldadı. Pudriyerin kapağına (Biricik sevgi-lime, sonsuz aşkımla Ted) diye hâkkedilmişti.

Ted ile Heddy o gün kol kola geç-vakte kadar gezdiler. Ayrılırken o ak-şam için hep beraber yemek yemeği kararlaştırdılar. Bu suretle Ted ile

Heddy'nin annesi tanışacaktı.

Heddy otele döndüğü vakit saat altıyı geçiyordu. Ann daha sonra ka-ranlık basarken geldi. Heddy çarça-buk pudriyeri gizledi. Hafif bir şarkı mırıldanmağa başladı. Ann kızına söy-le bir baktı sonra,

— Heddy yavrum. Sana bir şey söyleyeceğim fakat söylemesi pek güç.. Bilmem ki nasıl...

Heddy annesinin boynuna sarılıp, — Söyle tonton anneciğim ne var? Benim de sana anlatacaklarım var.

— Ben.. Ben.. Nişanlandım. Se-ninle tanışmak istiyorum. Bu akşam bizim-le beraber yemek yiyecek.

Heddy annesine sarılmış onu da beraber sürükliyerek vals yapıyor, hop-layıp zıplıyordu.

— Bu akşam yemekte üç kişi de-ğil dört kişi olacağız. Ben de nişanlan-landım. O da seninle tanışmak istiyor. Genç kız annesini divana oturttu. Koşup pudriyeri getirdi.

— Bak.. Bana ne heddiye etti..

Ann pudriyeri görünce sapsarı ol-du. Heddy,

— Çok şık değil mi? Bak dinle üzerinde ne yazılı: Biricik sevgilime sonsuz aşkımla Ted.

Ann gözleri açılmış, pudriyere bakıyordu. Heddy, annesinin bu haline bir manâ veremiyerek sordu,

— Ne oldu, ne var anneciğim?

Ann hiçbir şey söylemeden yerin-den kalktı. Masanın üzerindeki çanta-sını alıp açtı içinden bir pudriyer çı-karıp kızına uzattı. Heddy,

— Benimkinin eşi. Evet, hattâ ü-zerine aynı sözler kazılmış; diye bir çığlık attı. Sonra ağlayarak annesinin göğsüne kapandı.

Ann, — 18.30 trenine yetişmeliyiz diye mırıldandı.

Anne kız alalecele bavullarını top-lamağa başladılar. Ve vefasız sevgilile-rine, birbirlerinden habersiz birer veda mektubu yazdılar.

Saat 18.30 da otelin barında Ted Beaken ile yeğeni karşılaştı oturmuş somurtuyorlardı. Ted amca, yeğeni Ted'e bakıp,

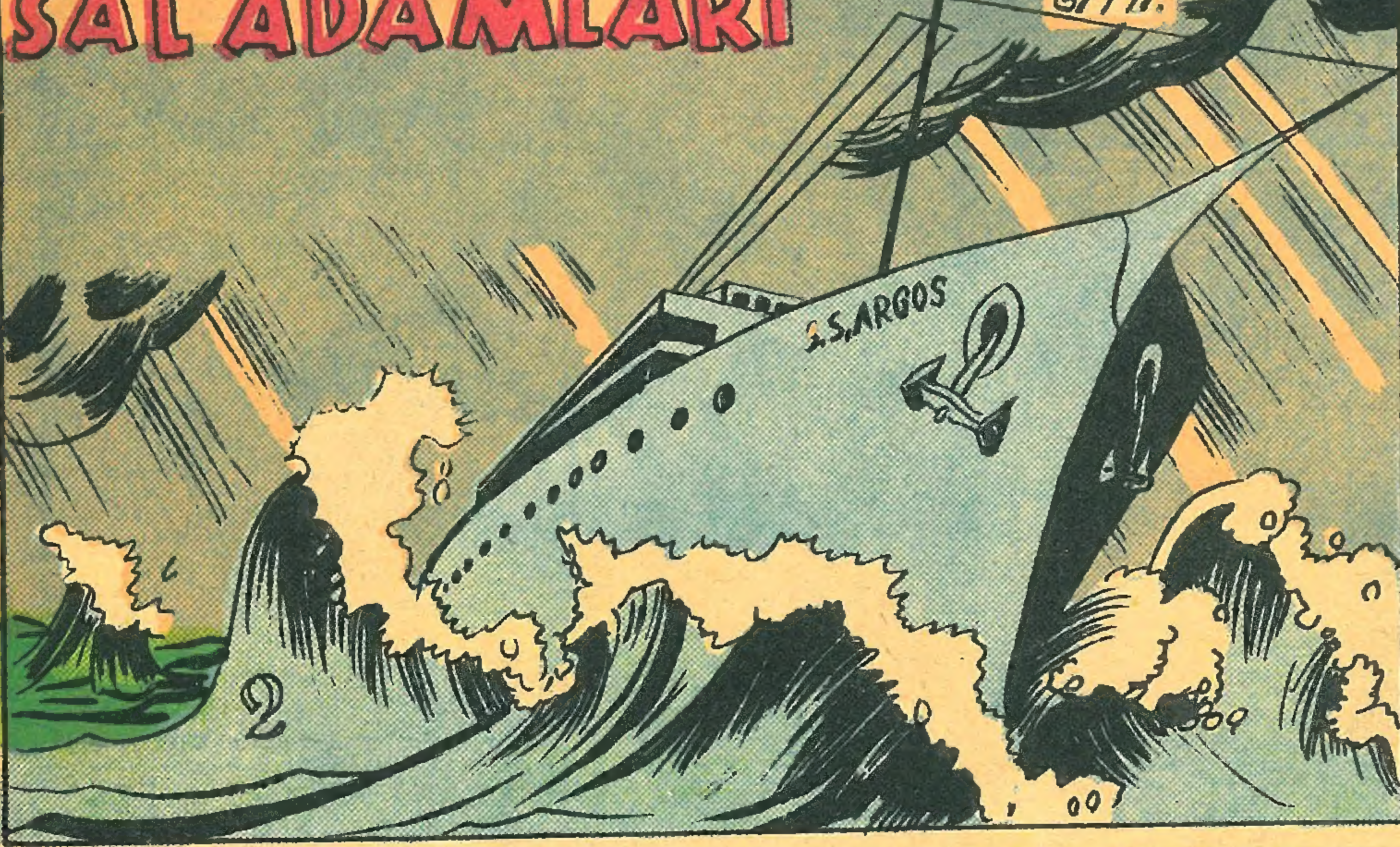
— Babanın sana benim adımı ver-mesi onun kabahati, dedi. Seni buraya beraber getirmem benim kabahatim. Fakat itimadımı suistimal edip, nişan-lama verdiğim heddiyenin eşini nişanlı-na heddiye etmen senin kabahatin. Hem benim, hem de kendi saadetini yıkmam en büyük kabahatin.

GİZLİ VAZİFE !..

MANDRAKE SAL ADAMLARI

GİTGİDE ŞİDDETİNİ ARTI-
RAN DENİZDE GERİ DÖN-
DÜLER. SAĞA BAŞ VURDU-
LAR, SOLA DÖNDÜLER. NAR-
DAN ESER YOKTU. BÜTÜN
ARAŞTIRMALAR BOŞA
GİTTİ.

KİLOMETRELERCE ÖTEDE NARDANIN HA-
FİF SALI KUDURMUŞ DALGALARIN ÖNÜNDE
DURAMADI. DEVRİLDİ.

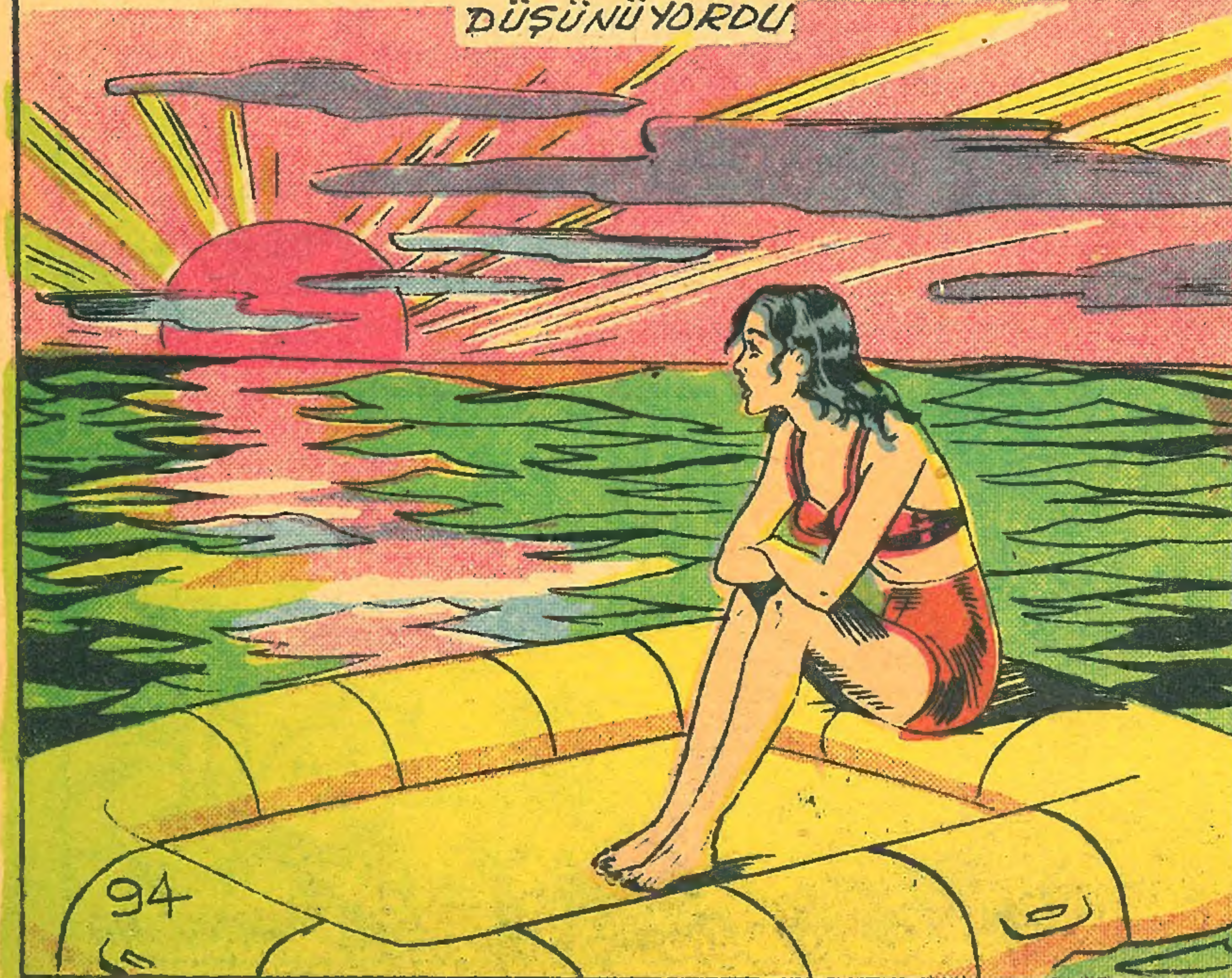
SAATLER SENELER KADAR
UZUN SÜRDÜ. VE FIRTINA BAŞLADI.
Gİ GİBİ BİRDEN KESİLDİ. NARDA
DA ZATEN BOCALAMAKTAN YOR-
RULMUŞTU.

NARDA ŞAŞKIN VE YORGUN :
" NE OLDU ? YAT NEREDE ACA-
BA ? " DİYE SALIN İÇİNE TIR-
MANDI.

GÜNEŞ BATMAYA BAŞLAMIŞTI. MEMLEKETİNDEN KİLO-
METRELERCE UZAKTA, ARKADAŞLARINDAN AYRI, ZAYIF
NAHİF BİR SALIN ÜZERİNDE NARDACK NE YAPACAĞINI
DÜŞÜNÜYORDU.

ARGOSTAKİLER ARAŞTIRMALARINA DEVAM EDİYOR-
LARDI. CENA : " BANA KALIRSA ZAVALLI KIZ BOĞULMUŞ
OLMALI ! " DİYE MİRILDANDI. MANDRAKE : " İMKÂNI YOK
DİYE CEVAP VERDİ, KURTULMUŞ
TUR. ONU GÖZLEYİP İÇERİ
ALMALIYIZ. "

YORGUNLUKTAN UYKUSU GELDİ. UZANDI.
BU SİRADA YANINA BİR ÇIPLAK ADAM
GELDİ. DİBİ GÖRÜNMEYEN KOCA DENİ-
ZİN ÜSTÜNDE AYAKTA DURABİLEN BİR
ADAMDİ BU... MERAKLA
NARDA'NIN SALINA BAKTI.

GÖK SÜVARİ

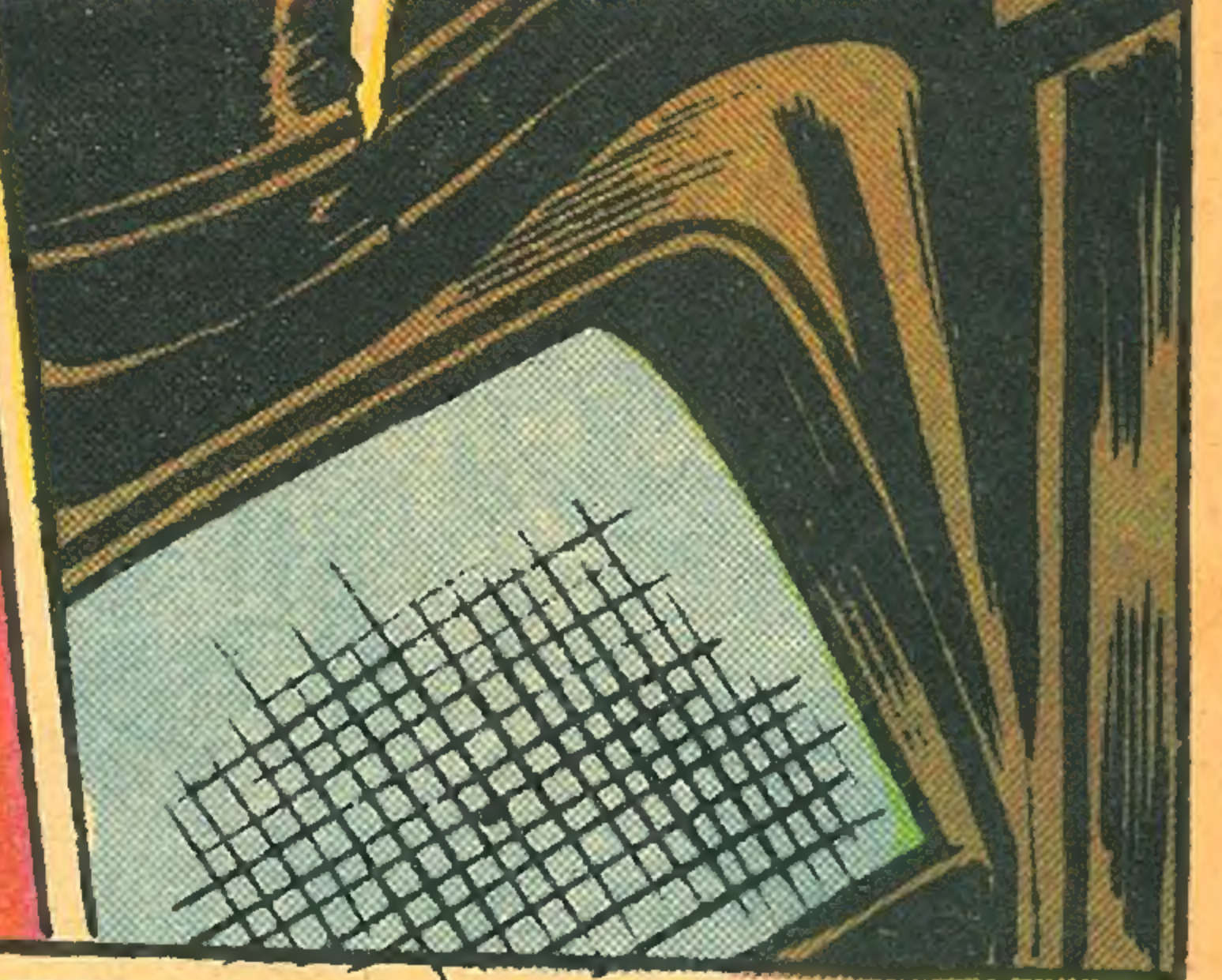
ORORA BÜTÜN GECEYİ RADYONUN BAŞINDA GEÇİRDİ.

ALLAHIM! İNŞALLAH ONLARDIR SEN BENİ HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRATMA

GECE SAAT İKİDE YENİ BİR HABER DAHA..

Ubaldo'yla yedi arkadaşının hayatta oldukları şimdi kat'i olarak öğrenilmiştir. Kazazedelerin bu bulundukları yere iniş yapmak kabül olmadığından yeni teşebbüslere girişilecektir.

ORORA DİZ GÖKTÜ. ALLAHA DUA ETTİ.

GÖK ŞÜKÜR YARABBI! SEN BANA VE ASKIMA ACIDIN..

UBALDO'YLA ARKADAŞLARININ SAĞ OLDUKLARI HABERİ MİLLİ BİR SEVİNÇ YARATTI. HAVA KULÜBÜ YARDIM İÇİN BİR HEYET TERİPLİYECESİNİ İLÂN ETTİ.

MUCİZE DOĞRUSU HİÇBİRİ YARALI VE HASTA DEĞİL MİŞ

ZAVALLILAR! BU AYLARI KIMBİLİR NASIL GEÇİRMİŞLERDİR

SİMDİ ONLARI KURTARMAK KOLAY OLUR..

ORORA YAPILAN HAZIRLIKLARI BÜYÜK BİR DİKKATLE TAKİP ETTİ. KENDİNDE BÜYÜK BİR ENERJİ HİSSE DİYORDU.

ANNE! YARDIM EKİBİNE BEN DE GİRECEĞİM. ONU İLK GÖREN VE KURAKLIYANLAR ARASINDA BULUNMAK İSTİYORUM

SEN GİLDİRDİN Mİ? GAZETELER BUNUN UZUN BİR YÜRÜYÜŞ OLACAĞINI YAZIYORLAR. ARALARINDA BİR KADINI NE YAPSIN ONLAR?

HEYETE YARDIMCI OLARAK YAZILACAM. SONRA AYILAR ADASINDA KALACAM. BEN NİHAİYET UBALDONUN NİŞANLISYIM

OLMAZ ORORA! BUNA KATİYEN MÜSAADE EDEMEN.. BU İŞ ERKEK İŞİDİR. KADIN İŞİ DEĞİL

FAKAT ORORA
ANNESİNE ÇOK
YALVARDI. NİHA-
YET KADINI
KANDIRDI.

HAVA KULÜBÜ.
NE GİTTİLER.
BURADA DORA.
NİN AĞABEYİ-
Sİ KORRADO.
YA RASTLA-
DILAR.

MATMAZEL ORORA SİZİ ANLIYORUM
FAKAT BU TAKTİRDE BÜYÜK SOĞUŞA
MAHRUMİYETLERE VE RAHATSIZLIĞA
LARA KATLANMAK İÇAP EDECEK VE..

HERŞEYE RA-
ZIYIM BEN
KORRADO..

GENÇ ADAM KIZA HAYRANLIKLA BAKTI.

CESARETİNİ
TEBRİK EDERİM
ORORA.. FAKAT
BU CESARETİ
SİZ AŞKINIZDAN
ALYORSUNUZ.

BU CESARET
DEĞİL BAL GİBİ
DELİLİK OĞLUM

ÖYLEYSE KA-
BUL ETTİNİZ
Mİ KORRADO?

26/2

DERHAL NOT EDİYORUM.
DAHA BİRÇOK KIZLAR MÜ-
RACAAT ETTİLER AMA
BİZ SİZİ TERCİH EDERİZ.
FAKAT EWELE SİHATİ MU-
AYENEYE TUTULMANIZ
LÂZİM.

ORORA AYNI GÜN MUAYENE
OLDU.

NASIL GİTTİ
MUAYENEN..

SİHATİM MÜSAİT
DEĞİL MİŞ.

NEN VARMIŞ..
KALBİN Mİ ZA-
YIYMIŞ?

BİLMEM

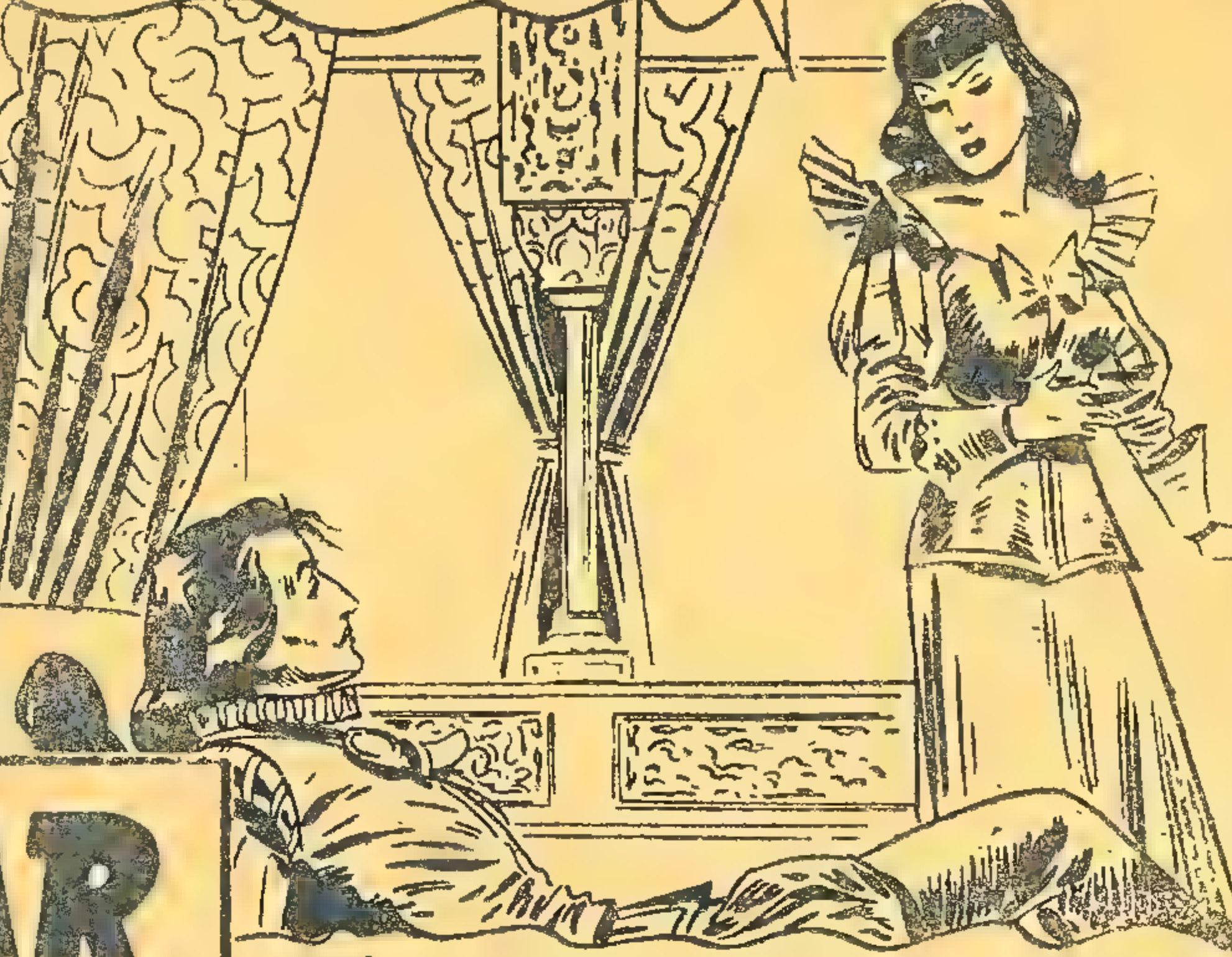
ARKASI
VAR

96/2

BENİ DİNLE ROZİTA SEN TEHLİKEDESİN. ATMACA REİS SENİN HAKİKİ KRALİÇA OLMA DİĞİNİ BİLİYOR. BEN SENİ MÜDAFAAYA VE YANINDA KALMAYA HAZIRIM. ATMACA REİS İLE DE BOZUŞURUM.

33

BENİM KİMSEDEN KORKUM YOK. YAR. DİMNİZE DA MUHTAÇ DEĞİLİM. ÇÜNKÜ SİZ ÖLMEK ÜZERESİNİZ.

BİRDENBİRE ROZİTA KARARINI DEĞİŞTİRDİ.

HEKİMBAŞIYI ARAYIN. ÖLÜ VEYA DİRİ BU RAYA GETİRİN.

DİRİ OLARAK GETİRMİK DAHA KOLAY OLUR SA. YIN KRALİÇA.

ROZİTA DOKTORUN BAĞAZINA SARILDI

EĞER BU DELİ.

KANLI ÖLECEK OLURSA BEN DE SİZİ BAĞÇEDEKİ AĞAÇLARDAN BİRİNE SALLANDIRIRIM.

HEKİMBAŞI İÇERİ GİRDİ

DOKTOR! BU ADAM YAŞAYACAK

ADALAR KRALİÇESİ

SİZ FİKRİNİZİ DEĞİŞTİRDİNİZ AMA ALLAH DEĞİŞTİRMEDİ.

MAJESTE ELİMDEN MUCİZE GELMEZ.

ROZİTA YANIMA GEL BİR TEK SÖZÜN MÜ. CİZEYİ YARATMIYAKA. Fİ GELİR. BENİ BİR PARÇA OLSUN SEVİYOR MUSUN?

EYET SEVİYDÜRUM. BUNU KENDİME DE İTİRAFA MECBURUM. ŞİMDİYE KADAR KİMSE SENİN KADAR SAMİMİ OLMADI.

ÖYLEYSE YAŞAMAK İSTİYORUM HEKİMBAŞI. BANA YARDIM ET.

BUNLAR ZİR DELİ YAHU. OLANLAR BANA OLACAK.

BU SIRADA VARGO'YLA KRAL MEYHANESİNE GELDİLER

İNŞALLAH HÂLÂ BİZİ BEKLİYORDUR.

BU MUAMMAYI BİR AN EVEL ÇÖZMEK İSTİYORUM.

ATMACA REİS DERHAL AYAGA KALKTI. AZ KALDI GELİP BİR TUZAĞA SARAYDAN SİZİ DÜŞÜRÜLDÜK. BEN ALACAKTİM.

BAŞLADI REİS... BAKALIM NE DEDİ: KRAL HAZRETLERİ! SİZİN, ŞEREF MEVKİİNİ KENDİSİNE VERDİĞİNİZ AMİRAL BİR HAYDUTTUR. BU ADAM YABANCI BİR DEVLETİN DE YARDIMIYLA TAHTINIZI VE HAZİNEYİ ELİNE GEÇİRMEK İSTİYOR.

BÜTÜN BUNLAR GAYET MAHİRANE TERTİPLENMİŞ OYUNLARLA VE KARİNİZE PEK ÇOK BENZİYEN DİĞER BİR KADININ KRALİÇA YERİNE GEÇİRİLMESİYLE GERÇEKLEŞTİRİLECEK.

ARKASI VAR

EVVELÂ CAN...

Yazan: M. YAMAN

— Öldüreceğim, diyordu. Hiç ötesi yok. Öldüreceğim.

Arkadaşı yalvarıyordu :
— Senin gibi temiz bir aile çocuğu onbeş yıl hapisane köşelerinde sürünmez. Etme, eyleme...

— Hayır, hayır. Geberteceğim.

— Canım adamın ne suçu var?

— Ben lâf dinlemem. Kafam kızıma görsün.

— İyi ama kabahat Müzeyyen'de. Herkes beğendiği kızı kalkıp istiyebilir. Kimin ne demeğe hakkı var ki.

— Ben şunu, bunu bilmem. Küçüktenberi o kızda gözüm var. O da beni istiyordu. Araya bu herif girdi. Para ile gözlerini boyadı. Babası sıkıntı içinde. Anası da giyim, kuşam, han apartıman tarafdarı. Kız kısmı refah istemez mi? İster elbette. Ben işi biraz gevşek tuttum da fikrimi bilmiyorlar. Bu dağdan gelme keratanın suratına iki tane aşkedeğim de anlasın dünyayı.

— Bana kalırsa sen bu işten sıyrıl, çık Ahmet. Kız mı yok dünyada.

— Herifin evini öğrendim. Fatihde, bir apartımanda oturuyor. Bu yaz gelmişler daha. Şimdi gidip kozumu payedeceğim.

Zaten mahalleli de bu işe taraftar değildi. Ahmetciğin bu komşu kızında gözü vardı. Herif ortaya çıkmadan önce anası, babası da Ahmede bir damat gözüyle bakarlardı. Hattâ Müzeyyenin babası onun kahveye çıkmasına, iki arkadaşla oturup içki içmesine darılır, baba ağziyle nasihat verirdi. Kimseye karışmadığı halde ona söz söylemesinden beliydi düşüncesi.

Fakat kereste tüccarı Karakulakoğlu Muhsin ortaya çıkıp anasını görücü yollayınca iş değişmişti.

Kadın üç defa gitti, geldi. Muhsin Müzeyyeni pek beğenmiş. İlle istiyor. Bütün şartlara razı.

Karı koca ve kızları arasında yapılan son oturumda epeyce çekiştiler. Kadın :

— Fatihteki apartımanı almış, diyordu. Kızın üstüne edecek. Söz kesilir kesilmez tapuyu yapıp gönderecek.

Kızın babası kaşlarını çatıyordu :

— Ya Ahmet?

Kadın hak veriyor, bu sefer baba söylüyordu :

— Edremitte zeytinlikleri varmış diyordun.

— Varmış, varmış ama ya Ahmet.

— Evet, bu iş olamaz. Biz paraya tapmayız. Kesip atıver vesselâm. Ne zaman gelecekti bir daha kadın?

— Pazartesi günü gelecekti. Niyeti ağırlık da getirmek. Beş bin lira. Sözü kesecek parayı bırakacak.

— İyi, ama, ya Ahmet?

— Ben de öyle düşünüyorum. Ya Ahmet?

— Yüz görümlüğü ne takacaktı?

— Dışarıklı adamlar, pek incesine akılları ermiyor, iğne diyip geçiyorlar ama o da beşbinlik soyundan. Artık Müzeyyen bilir.

Müzeyyen kıpkırmızıydı :

— Ben karışmam, dedi. Siz bilirsiniz.

Paralar alınmış, gizli hazırlıklar başlamıştı. İşte o akşam Ahmet gözleri kararmış bir halde tramvaya atladı. Ver elini Fatih. Arkadaşı da peşinde. İtişe kakışa, çekişe, dürtüşe apartımana girip misafi rsalonuna dayandılar.

Ahmet hırsından titriyordu. Sağ eliyle mi çaksın? Yoksa Yaradana sığınıp bir sol mu göstereyim? Veya önce küfürleri ver-yansın mı etsin.

O bu düşünceler arasındayken kapı açıldı, boyu iki metreden aşağı olmyan, yüz kiloluk, ensesi kalın, yüzü kırmızı bir yarma içeriye girdi :

— Ben Karakulak oğullarından kereste tüccarı Muhsin Yılmaz. Kimlerle teşerrüf ediyorum.

Arkadaşı kapıya yakın bulunmağa gayret ederken Ahmet iğne batırılmış bir balon gibi yavaş yavaş hava kaçırıyor, söniyor, porsuyor, yüzündeki kırmızılık sarı ve yeşilimsi renklerle yer değiştiriyordu.

Zaten ahım şahım birşey olmyan çelimsiz delikanlı bu heybetli rakibin karşısında tereyağı gibi eridi, bitti. Zayıf bir ses titrek dudaklarından döküldü :

— Biz, şey, dedi. Biz sizin yeni mahalle komşunuzuz. Müzeyyen hanıma söz kesmişsiniz de hani hem tebrik edelim, hem de komşumuzun bir hizmetinde bulunalım diye rahatsız etmiştik...

MONTÉ KRİSTO'NUN ESİRİ

LUPYANI SÜZDÜLER.

SOLARI-
NİN CE-
NAZE
TÖRENİN
DE HER
RES
LUPYAN
KATİL
NAZARI
İLE BAKI-
YORDU.

32

BAKIN BİR NUMARA VAR

BU NE DEMEK?
GERVE BİR NUMA-
RALIYDI.

BEN DE.. ANLAMİYORUM
BÜTÜN BUN-
LARIN İÇİNDE BİRİŞ VAR
AMA ANLIYAMIYORUZ

NE CESUR HERİF YAHU.. HEM ZEHİRLİDİ.
ALLAHTAN KORKU-
YOR.

DUYUYORMUSUN.. CEVAP VERE-
NEYE YARAR.. ALDIRMA-
LIM. ÖNÜNE BAK

İLKÖNCE HAKARET SONRA DA
SÖZÜMÜZ DEĞİL Mİ?

BEN KİMSEYİ ÖLDÜRMEDİM. BUNU
SİZ DE BİLİYORSUNUZ ?

MÜSTERİLERİ ARKA ARKAYA
SİZİ BİR ŞEKİLDE ÖLÜYORSA
NE.. ONUN NE SUÇU VAR

LUPYAN SUÇSUZDUR. GÖRÜ-
NÜŞ SİZİ ALDATIYOR.

GEL.. BIRAK ŞUNLARI İLERİ GİDİYORLAR
BEN NE CANIYIM NE
KATİLİM

96

ARKASI VAR

Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 7

O gün Mollabey heyecanla geldi. Doğru oğlunun yanına gitti. Bağırды, seslendi, sarstı, cevap alamayınca fevkalâde bir yeise düştü. Doktoru çağırttı. Selimi ilk defa yakından gördüm. Mavi gözlü, çok zayıf, boylu bir erkekti. Mollabey:

— Yine inadı tuttu, dedi. Ne kımıldanıyor, ne de konuşuyor!

Doktor Selim:

— Çok inatçı oldu, dedi. Fakat bir iki gün önce tamamiyle muti olmuştum. Öyle değil mi Mollabey amca?

Bu sırada Selimin gözlerine sigara tablasındaki ampul ilişti. Onu gizlice alıp cebine attığını gördüm.

Mollabey benim omuzumdaki çürüğü muayene ettirmek istedi. Şiddetle itiraz ve reddettim. Doktor Selimin bir başka dolap çevirdiğini hemen anlamıştım. Benim bu reddim kendisini epeyce hırslandırdı. Bakışlarında derin bir kin, aynı zamanda bir istihza vardı.

Adnan beyi kendisine getirmek mümkün olmadı. İki gün böyle devam etti. Sabahları açılır gibi olan Adnan bey doktor geldikten sonra yeniden bir uykuya dalıyordu.

Bir sabah, kahvaltıda sonra Selim Bey yine geldi. Biraz kendisine gelmiş olan Adnanla şöyle kanuştular:

— Getirdin mi kardeşim?

— Elbette.

— Çabuk ol. Tahammül edemiyorum.

Bu her günkü konuşmaydı. Bundan sonra Selim Bey kapıya geldi. Kapıyı açtı. Bana gülümsüyerek bakıyordu. Konuşmak icabettiğini söyledi. Salona çıkmasını ve geleceğimi bildirdim.

Biraz sonra karışı karşıya oturduk. Selim Bey fırsat buldukça beni süzüyordu. Nihayet:

— Söyliyeceğim şudur Emel Hanım, dedi. Bu adam bir çocuk yapmaktan âcizdir. Böyle bir ihtimal olsaydı karısı doğururdu.

— Daha terbiyeli konuşmanızı rica ederim, dedim.

— Ben bir doktorum, dedi. Doktor kadın ve erkek her insanla teklifsizdir. Binaenaleyh istikbalinizin mevzuu bahis olduğu bu sırada sizinle anlaşabiliriz.

— Ne gibi.

— Bu âciz ve kaba herife mukabil beni kabul ediniz.

Bütün kanım beynime sızdı. Yerimden kalktım. Fakat o benden evvel davranarak üstüme atıldı. Eğer kendisini masaya çarpmasaydı üstüme yüklenip beni devirecekti. Adnan Beve havkırdımsa da beni duymadı. Daireme kaçmak istedim. Kapıyı örtecek vakit bulamadım. Doktor koridora girmişti. Hem de kahkahalarla gültüyor.

— Nafile kaçmağa çalışma güzelim, diyordu. Elimdesin işte.

Hakikaten de böyleydi. Yatak odama atılmış, kapıyı örtmüştüm. O sürmelemeğe vakit bırakmadı. Şiddetle iterek bir ayağını içeriye soktu.

Mahvolduğumu anlamıştım. Aklima yastığının altına sakladığım bıçak geldi. Kapıyı bırakıp oraya koştum. Bıçağı aldım ve içeriye girerek kapıyı sürmelemeğe kalkan doktora haykırdım:

— Pekâlâ...

Selim Bey önce afallamıştı. Sonra gülerken bana doğru geldi. Fakat

bıçağı şiddetle salladım. Bıçağın ucu elini boydan boya çizdi. Kendisini geri attı:

— Şakayı bırak Emel, dedi.

— Alçak herif dışarıya çık, diye haykırdım.

Benim gibi bir aile kızının başına neler geliyordu Yarabbi. Ben bu sırat köprüsünü nasıl geçecek, nasıl selâmete çıkabilecektim. Kendi kendime metanet vermeğe çalış-

taze yumurta, bir parça yağ, peynir ve ekmek.

Kadın hayret etmişti. Fakat sebebini sormadı. Bir sabah bana bir kutu bal getirdi. Belki de seveceğimi düşünmüş.

Önce balı dikkatle muayene ettim. Bana üstünde bir takım beyaz tozların bulunduğu zannı geldi. Bir kaşıkla bir miktar bal alarak Güllüye verdim. Şaşırdı. Israrım üze-

Onu kaldırmağa çalıştım. Yüzüne, gözüne sular serptim. Ancak iki saat sonra gözlerini ağır ağır açtı. Bir rüya mı görüyordu? Bana, etrafına ve kendi elbiselerine üstüne bir şey örttüğüm çıplak vücuduna bakıyordu. Birden:

— Küçükhanımefendiciğim, Küçükhanımefendiciğim bana ne oluyor? diye ağlamağa başladı.

Onu teskin için çok uğraştım. Ağlaya ağlaya giyindi. Adamakıllı sarhoştur. Fazla olarak bütün vücudundaki halsizlikten bahsediyordu.

Kahvaltı tepsisini güçlükle götürebildi. Kapıdan henüz çıkmıştı ki Mollabeyle doktorun içeriye girdiğini gördüm. Doktor bana o sinsi ve tilki gözleriyle bakıyordu. Mollabey telâşla sordu:

— Güllüyü siz mi alakoydunuz? dedi.

— Evet, dedim.

— Ne için?

— Kendisine ihtiyacım vardı.

— Fakat niçin kapıyı açmadınız. Bakınız doktor vizitasını yapamadı.

— Belki daha iyi oldu, dedim. Adnan Bey bugün daha iyi sanırım.

Hakikaten Adnan Bey yatak odasına girmiş ve orada yatıyordu. Bulanık gözlerle hepimize ayrı ayrı bakıyor ve sık sık doktorla gözgöze geliyordu.

Bilhassa durarak bekledim. Ve çıkmak isteyen Mollabeye:

— Beyefendi, dedim. Ben ancak bu dairede Adnan Beyle birlikte kalmak isterim. Bir başka erkek bulunduğu takdirde size kendilerine refakat etmenizi rica ederim.

Selim kıpkırmızı kesildi. Mollabey onun yüzüne dikkatle baktı ve:

— Her sabah vizitasında ben de bulunmak isterim, dedi.

Mahut enjeksiyon yapılmadığı için Adnan Bey'e yine o titreme ve o ıstıraplı hal geldi. Yalnız kaldığımız zaman bana hücum etti. Göğsünden iterek bir koltuğa oturttum. Kendisinden hiç korkmuyordum. Bağlı bir hasta gibi ağlamağa başladı. Fakat aklı başındaydı. Şöyle bir konuşma yaptık:

— Adnan Bey siz kokainöman-sınız?

— Ne demek o. Hayır, katiyen.

— Saklamayınız benden Adnan Bey. Ben sigara tablasında unutulmuş ampülü gördüm. Zaten o derin uyuşukluğunuz bunu gösteriyor. Bugün doktor size enjeksiyon yapmadı. Onun için mütemadiyen titriyor ve ıstırap duyuyorsunuz.

Her şeyi bildiğimi anladı ve:

— Ayaklarınızı öpeyim Emel hanım, dedi. Bunu kimseye söylemeyiniz. Beni bu teselliden olsun mahrum bırakmayınız.

— Fakat bunun sonu ölümdür, dedim.

— Azaltmağa çalışıyorum.

— Hayır buna asla muktedir olmayacaksınız. Siz bir hastahanede sıkı bir tedaviye muhtaçsınız.

Adnan Bey derin bir yeise kapılmıştı. Ağladı, yalvardı, tehditle-re başladı:

— Sizi öldürürüm, diye haykırdı.

— Ölüm benim için artık bir kurtuluş oldu, dedim. Bahsettiğiniz bu sırat köprüsünden ben artık geçmeyeceğim. Bu gidişle ya sağa, ya sola yuvarlanacağım. Fakat mücadele etmeden kurtulmağa çalışmadan değil. Bu benim tabii bir hakkımdır. (Arkası 14. sayfada)

Benim için korkunç bir hayat başlamıştı.

yordum. Selim Bey kanayan elini mendili ile silerken:

— Pek güzel, dedi. Sen de ne olduğunu şaşıracaksın.

Kapıyı açtı. Daireden çıktı. Elinin kanını dindirmeğe uğraştıktan sonra salondan da çıkıp gitti.

Artık benim için rahat bir yemek yemek, bir yudum su içmek te mümkün değildi. Yediğime, içtiğime bir şey katılması mümkündü. Suyu banyodan almakla bir dereceye kadar korkumu giderdim. Fakat yemek meselesi çok mühimdi. Dairede her şey bulunduğundan yemeklerimi kendim pişirmeği düşündüm. Güllüden bazı eşya istedi. Bir elektrikli ocak, çay takımı,

rine yemeğe başladı. Bu sırada konuşuyorduk.

Güllüyü lâfa tutuyordum. Arası yarım saat geçmeden kadın fıkır fıkır gülmeğe başladı. Daha sonra hayretle gördüm ki kadıncağız kahkahalar atarak üstünde, başında ne varsa soyunmağa başladı. Deli mi olmuştu. Ben derin bir uyku umarken niçin böyle yaşıyandan umulmaz bir çeviklikle soyunuyor ve nihayet kırta kırta oynamağa başlıyordu?

Müdahalem para etmedi. Kadın bir çeyrek kadar hantal vücuduyla oynadı ve sonra yavaş yavaş yere uzandı. Derin bir horultu ile uyu-mağa başladı.

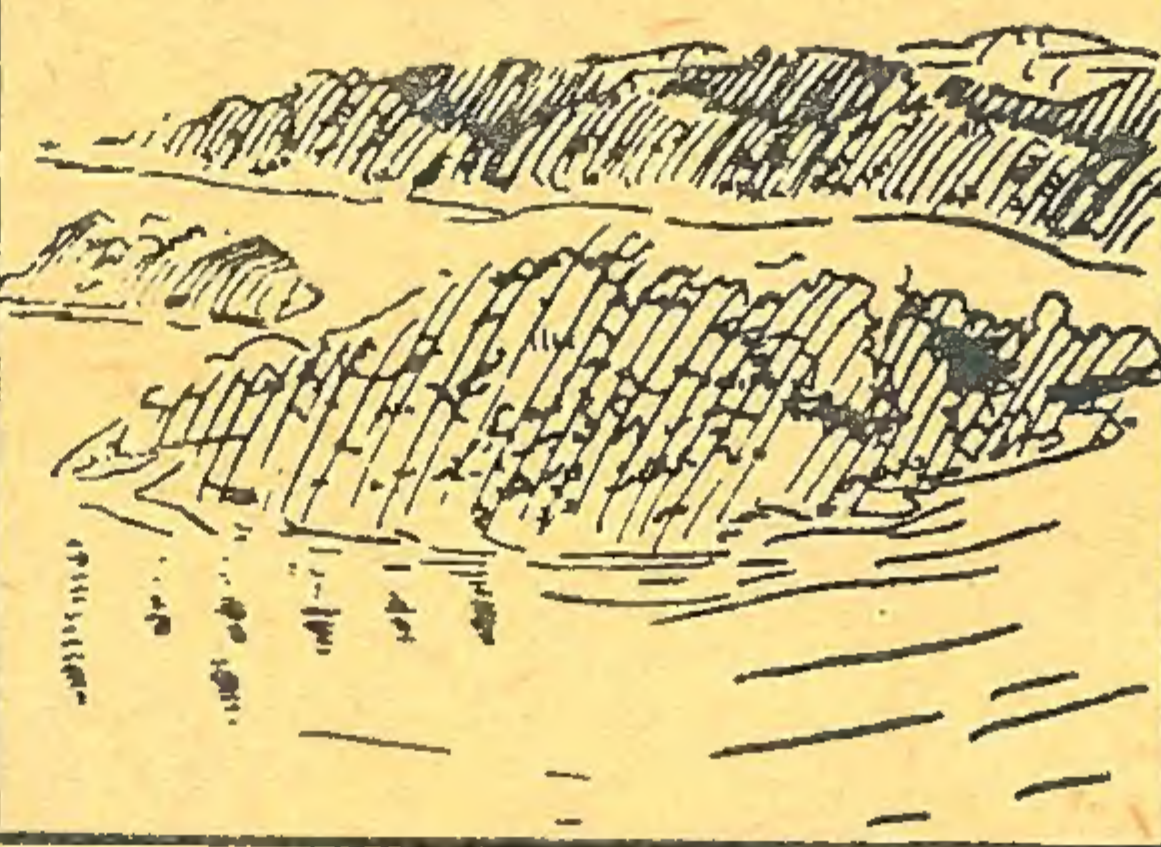
SAĞLAM YAPILI VİLLER
GÜNÜN BİRİNDE KENDİNE
GELDİ.

KAPTAN HİNDİSTANA GİDİYORUZ
SERBEST BIRAKILACAKSINIZ.

İÇME SUYU ALMAK
İÇİN HİNDİSTANIN
GÜNEYİNDEKİ
MALDİV ADALARI
NA UĞRADILAR.

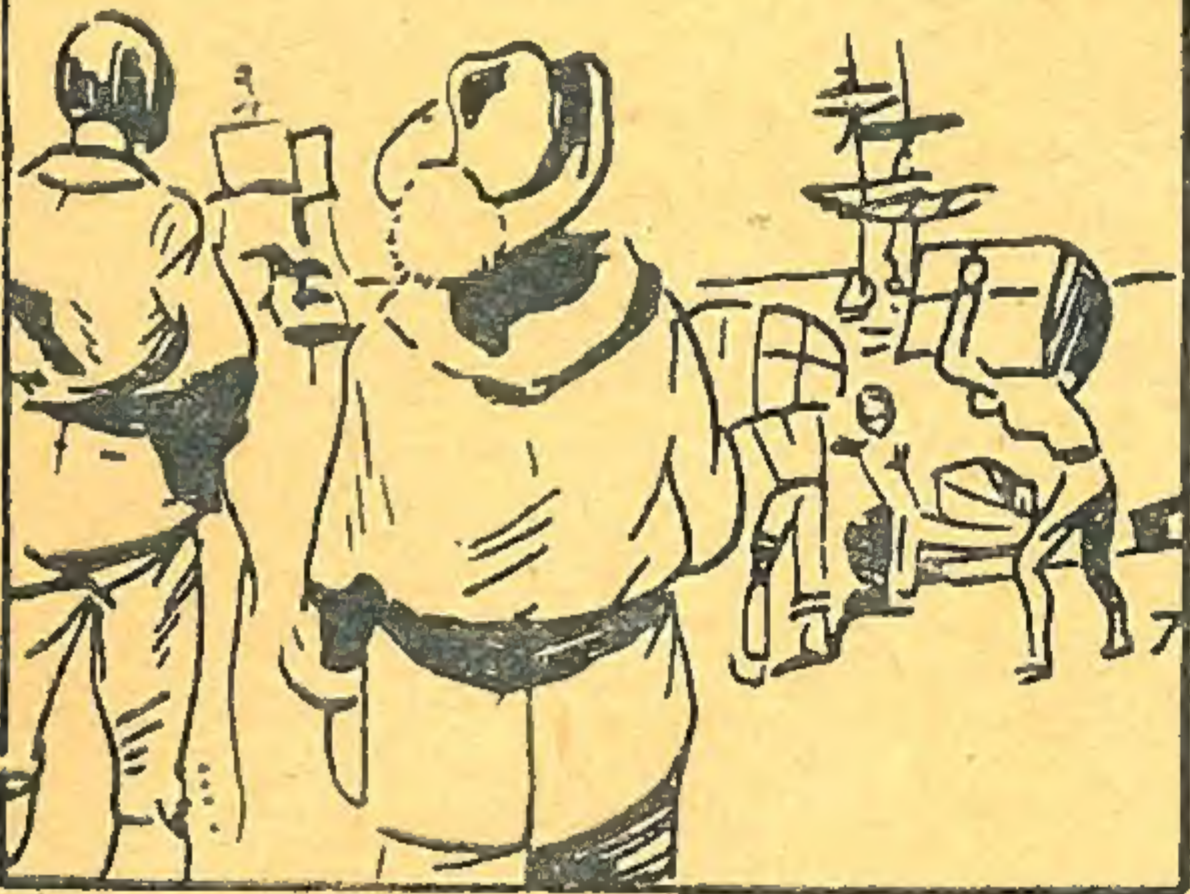
17. İNCİ ASRIN BU YARISINDA
İNGİLİZLER BOMBAYA YER.
LEŞMİŞLER VE MEMLERETİN
ZENGİNLİĞİNİ SÖMÜRMEYE BAŞ
LAMISLARDI.

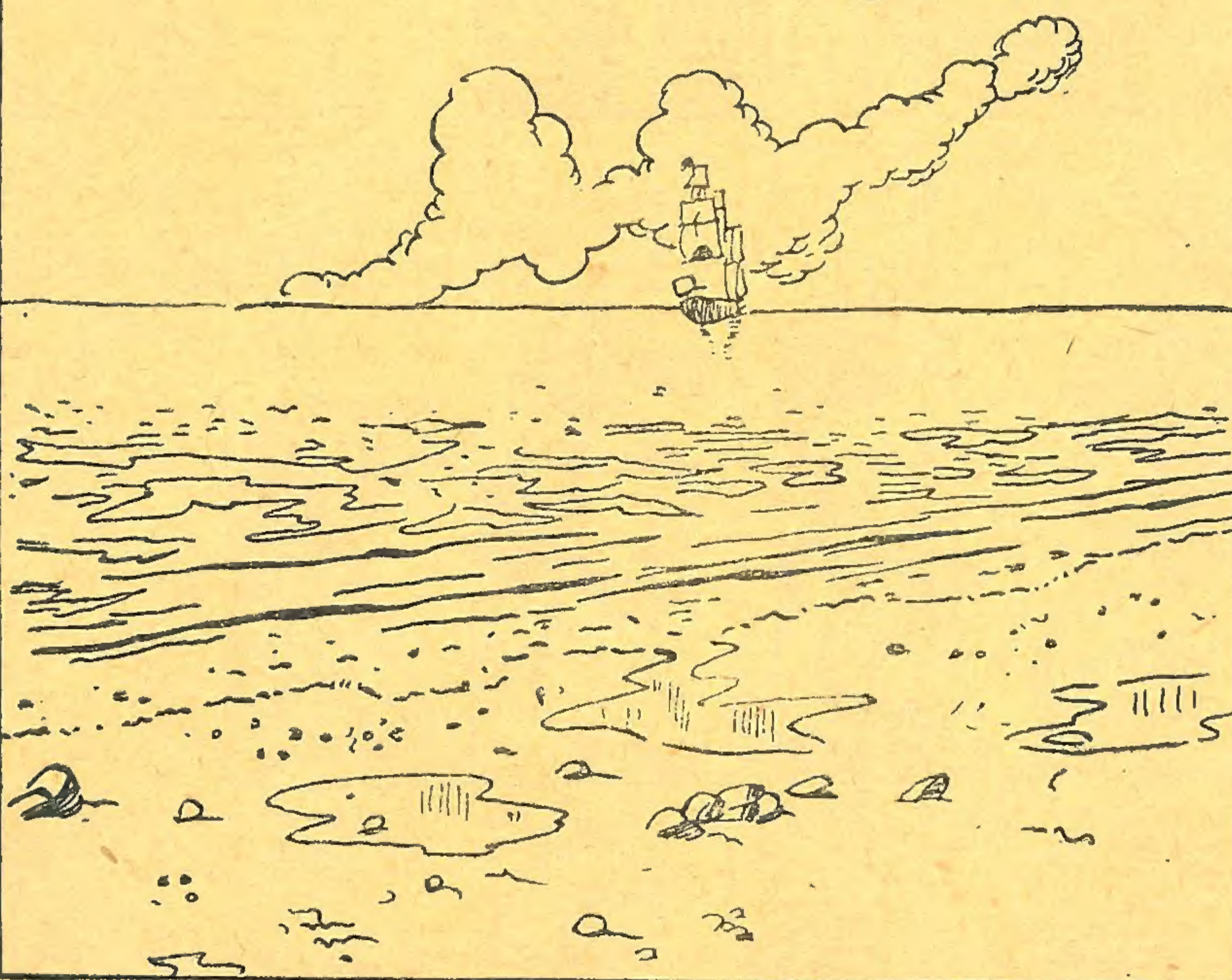
**KORSANLAR
KRALI**

No: 65

MÜBALAGASIZ, HİNDİSTANI
İNGİLTEREYE TAŞIYORLARDI
DENİLEBİLİRDİ.

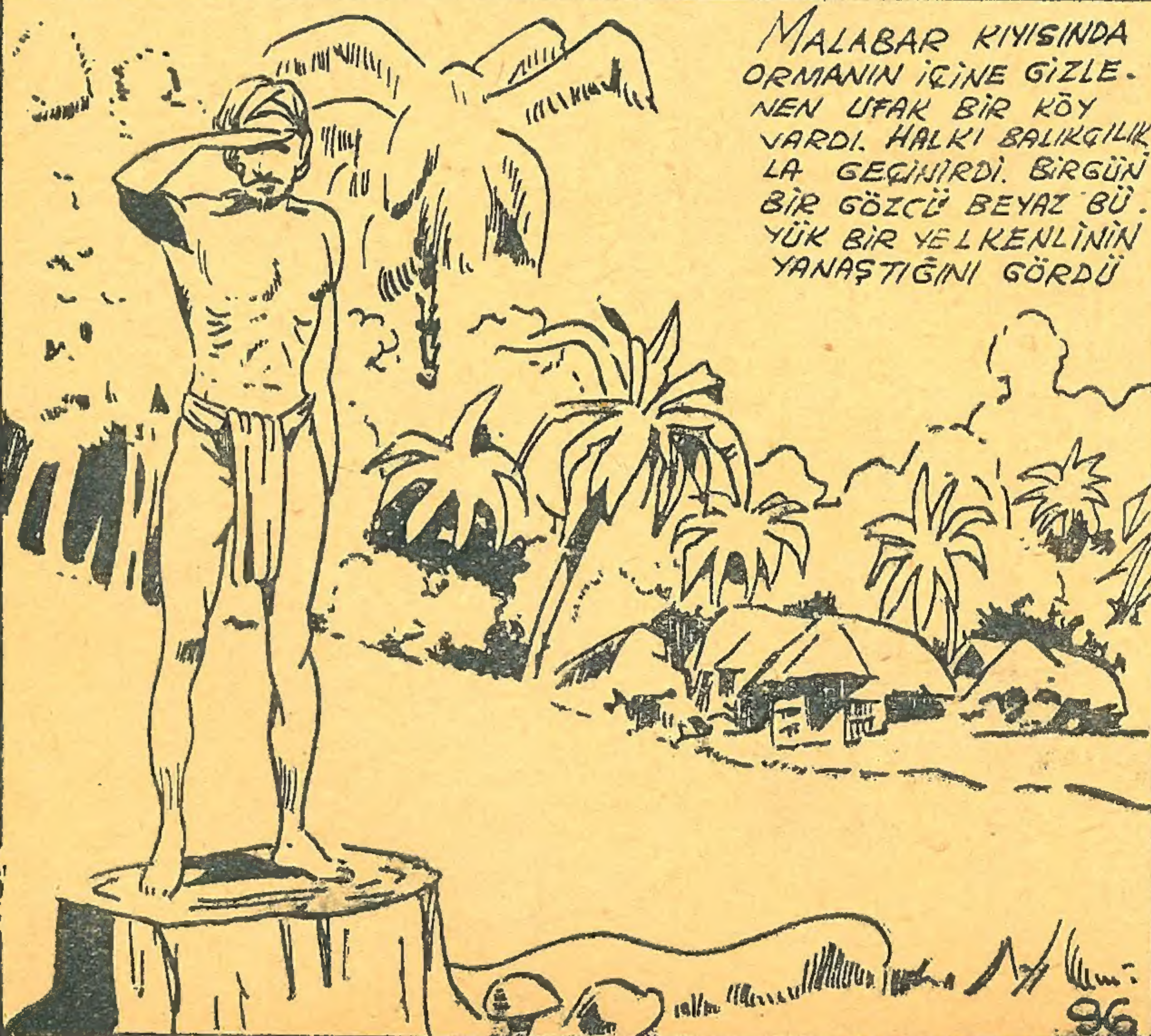
KUZYE DOĞRU YOL ALIYORLARDI
SAĞLARINDA HİNT YARIM ADASININ
GÜNEY-BATİ KİYISI, MALABAR UZA
NIYORDU. HELSEN BURADA ESİRDİ.

BOMBAYDA
BU İŞLERİ
İDARE EDEN
AYI BARRİ
ADLI BİR
İSKOÇYALI
İDİ.

MALABAR KİYISINDA
ORMANIN İÇİNE GİZLE-
NEN UYAK BİR KÖY
VARDI. HALKI BALIKÇILIK
LA GEÇİNİRDİ. BİRGÜN
BİR GÖZCÜ BEYAZ BÜ-
YÜK BİR YELKENLİNİN
YANAŞTIĞINI GÖRDÜ

BU KORMORA-
NIN GEMİSİ LA.
KONKASA İDİ.
İSKANDİL ATTI.
LAR.

VE HİNT TOPRAKLARI
NA AYAK BASTILAR. AR-
TIK ONLARI YENİ NACE-
RALAR BEKLİYORDU.

SIRAT KÖPRÜSÜ

(11. sayfadn devam)

Adnan Bey aciz içinde ağlıyordu. O gün Güllü bana yemek getir-
diği zaman sıkı bir sorguya çektim:

— Balı nereden aldın Güllü?

— Beyefendinin arılığında gel-
miştir efendim. Doktor Bey bile
muayene ettiler, ondan sonra size
getirdim efendim.

İş gayet basit bir şekilde anla-
şılmıştı. Ben bu baldan yiyeceğim.
Derhal başıma vuracak. Kokainin
çılın zevkile üstümü, başımı pa-
ralıyarak soyunacak, oynayacak ve
daha sonra kendimi bilmeden sız-
caktım.

Tabii bunlar oluncaya kadar
Güllü gitmiş, doktorun da vizita
zamanı gelmiş bulunacak. Beni
mukavemetsiz, şuursuz bir halde
bulunca haris adam da istediği gibi
benimle oynayacak ve hakikaten
ne olduğumu şaşıracağım.

Geçirdiğim tehlikenin iğrençli-
ğiyle bütün vücudum ürperiyordu.

— 8 —

Allah böyle bir duruma kimse-
yi düşürmesin. Vaziyetim okadar
korkunç ve okadar karışık ki
bunları anneme yazmanın kendisi-
ni helâk edebileceğini düşündüm ve
yeryüzünde kimseye fenalığı do-
kunmıyan bir kız olduğum için ge-
celeri diz üstü çökerek, ellerimi
açıp Allaha kurtuluş duaları et-
meği âdet ettim.

Savaşa girmiş toy bir askerden
farkım yoktu. Beraber oturduğum
yarı deli erkekte mi korkayım,
beni kirli ihtiraslarına âlet etmek
istiyen doktor Selimden mi, veya
beni insafsızca öldürmek istiyen o
haydutlardan mı?

Annem kendi adına bankaya
yüz bin lira yatırılmış olduğunu,
bunu bankadan kendisine haber
verdiklerini, fakat bu paranın ne
için verildiğini anlamadığını, sebe-
bini izah etmemi istiyordu. Kendi-
sine gönderdiğim beş yüz lira ile
neler yapacağını yazıyor ve niçin
kendime para alakoymadığımı so-
ruyordu.

Zavallı anneciğim bu para yağ-
murunun ne pahasına yağdığını
bilmiyordu.

Birinci ayın sonu gelince Güllü
ayın ilk günü bana kapalı bir zarf
getirdi. Bunun içinde beş yüz lira
vardı. Demek bana ayrıca aylığım
veriliyordu.

Aklıma ilk gelen:

— Onların istikballerini temin
ettim, düşüncesi oldu.

Şimdi bu vartadan ucuz kurtul-
manın çaresine bakmalıydım. Bu
sırat köprüsünü selâmetle geçmeye
bakmalıydım. Bunun için de tek
bir çare vardı. Hile.

Bambaşka ve pek değişik bir
kız olmuştum. Göğsüme sakladığım
bıçaktan doktordan başka kimse-
nin haberi yoktu. Bir apaş gibi si-
lâh taşıyordum. Birçok geceler so-
yunmadan yatıyor ve kapıları çok
iyi sürmeliyordum.

(Arkası var)

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ,
Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira
6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare
eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİMEVİ

Kalb Kalbe Karşıdır!

12

NEWYORK!
RIHTIMDA CORC
ALLAHA ISMAR-
LADIK DIYEREK
AYRILIRKEN.
VIOLET: HAYIR
CORC TEKRAR
BULUSMAK ÜZE-
RE!.. DER.
FİLHAKİKA....

CORC RADYO NESRİYAT DAİRESİNDE
VAZİFESİNE BAŞLADIKTAN SONRA.
BİR GÜN VIOLETİ KARŞISINDA
BULUR.

Helo Corc! Aşk yalan söylemez
Ne dersin bu akşam yemeği bera-
ber yiyeelim mi?

Doğrusu çekilir
sey değilsiniz
Violet! Amayine
istediginiz gibi
olsun.

FAKAT FLORAYI
UNUTMAK İMKAN-
SIZDIR.
CORC BÜTÜN O-
LANLARA RAG-
MEN ONU HAS-
RETLE HATIRLI-
YOR. NEVYORTAN
ONA KISA BİR
MEKTUP YAZA-
RAK İTALYAYA
NE ZAMAN DÖ-
DÖNECEĞİNİN
BELLİ ALMADI-
ĞIN BİDDİRDİ.
ARTIK DÖNMİ-
YECEĞİNİ DE-
MEĞE GESA-
RET EDEME-
Dİ..

ARADAN AYLAR GEÇTİ. FLORA
KENDİSİNDEN HABERLER İSTİYE-
REK SIK SIK MEKTUP YAZDI
İSEDE CORC BUNLARA CEVAP
VERMEDİ..

Halbuki ifadelerinde ne
kadar samimi... Sakın ben
aldanmış olmuyayım?
Ah bunun böyle olmasını ne
kadar isterdim.

BİR YEMEK, BİR BALO... BİR YEMEK, BİR BALO
DAHA. BİR DAHA... HER GEÇEN GÜN BİRBİR-
LERİNE DAHA ÇOK İSİNİYORLARDI..
GEMİDEKİ GİBİ VIOLET CORCTAN HIÇ AY-
RILMAMAKTADIR...

...CORC TA
ONA ALIS-
MISTIR. BA-
NA FLORAYI
UNUTMAYA
YARDIMI OLU-
YOR DE-
MEKTE-
DİR.

BU SIRADA VIOLET İLE OLAN AHPAPLIĞI MEYVASINI VER-
MİYE BAŞLIYOR.

Merhaba bob! Gel bakalım
Benim çocukluk arkadaşım!
Galiba üçsenedir ki birbirimizi
Görmemiştik... Demek röportaj
yapacaksınızha!

Evet mustekbel damattan
ne zaman nikah şekeri
yiyeceğiz, bunu sormaya
geldim.

Lütfen sayfayı çeviriniz.

BİNBİR ROMAN

Ben katiiyyen böyle bir şey düşünmedim. Bob. Bu ancak kahtamanımla karşılaşırsam olacak-tır.

Ne kahramanı? Eğer
bir şey anladım sa-
rap olayım. Sen
Violet ile nişanlı de-
gilmisin?

Allah Aşkına
Violetten bah-
sedipte keyfi-
mi kaçıрма Bob!
O ancak iyi bir
arkadaş, işte
hepsi okadar...

Ben bu işi pek
beğenmedim
ama ne işe. Ma-
dem ki düşün-
filan yok. Öyley-
se Ben Fran-
sa'ya gitmek üze-

Demek Fransaya gidiyorsun ha!
Öyleyse bana yardım edebilirsin
Bob! İtalyada Milonoyu bilirsin
değilmi! İste orada beni çok il-
gilendiren bir kız var. Onun hak-
kında tahkikat yapmanı isterim
senin. Nasıl kabul mü?

CORÇ ARKADAŞINA BAŞINDAN GEÇEN AŞKI ANLATIYOR.

O Büyük bir aşktı ! Sen bir maddiyatçı olduğun için bunu anlayamazsın Bob !
Fakat Sana yeminederim ki Flora ile yaşadığım günler benim için cennette geçmiş gibidir.

Bedenen
ve ruhen!
Ya!.

Alayı bırak Bob! Evet o kendisini bana umutlamıyacağım bir kışım gecesi sığınakta teslim etti. İşte bu bizim ilk kucaklaşmamız oldu. Fakat bu bir sükut değil bir yükseliş oldu!

Sonra... Olanları sana söyledim. Lokanta-
da bir adamın yanında idi. Kimdi bu adam
Floranın beni onunla aldatmasına imkân
vermiydi hiç ? O zaman öyle
zannetmiştim ama şimdi...

Sus! Ke
Yuruldu.

Ben geldim Corc, Merhaba Bob!
Demek sende buradasın ha! Neden
Bahsediyordunuz öyle? Corc seni
biraz müteessir görüyorum...

Bir çok macerası anlatıyordu! Fakat bununla sizin hiç bir alakanız yok. Siz ona Vız geliyor-sunuz..

Bensana
vız geliyor-
um öyle mi
Corc?

Beni dinle Violet.
Bizim evleneceğimiz
değir bir dedikodu
çıkmiş. Ben böyle şeyle-
ri sevmem ve istemem

Arkası var